



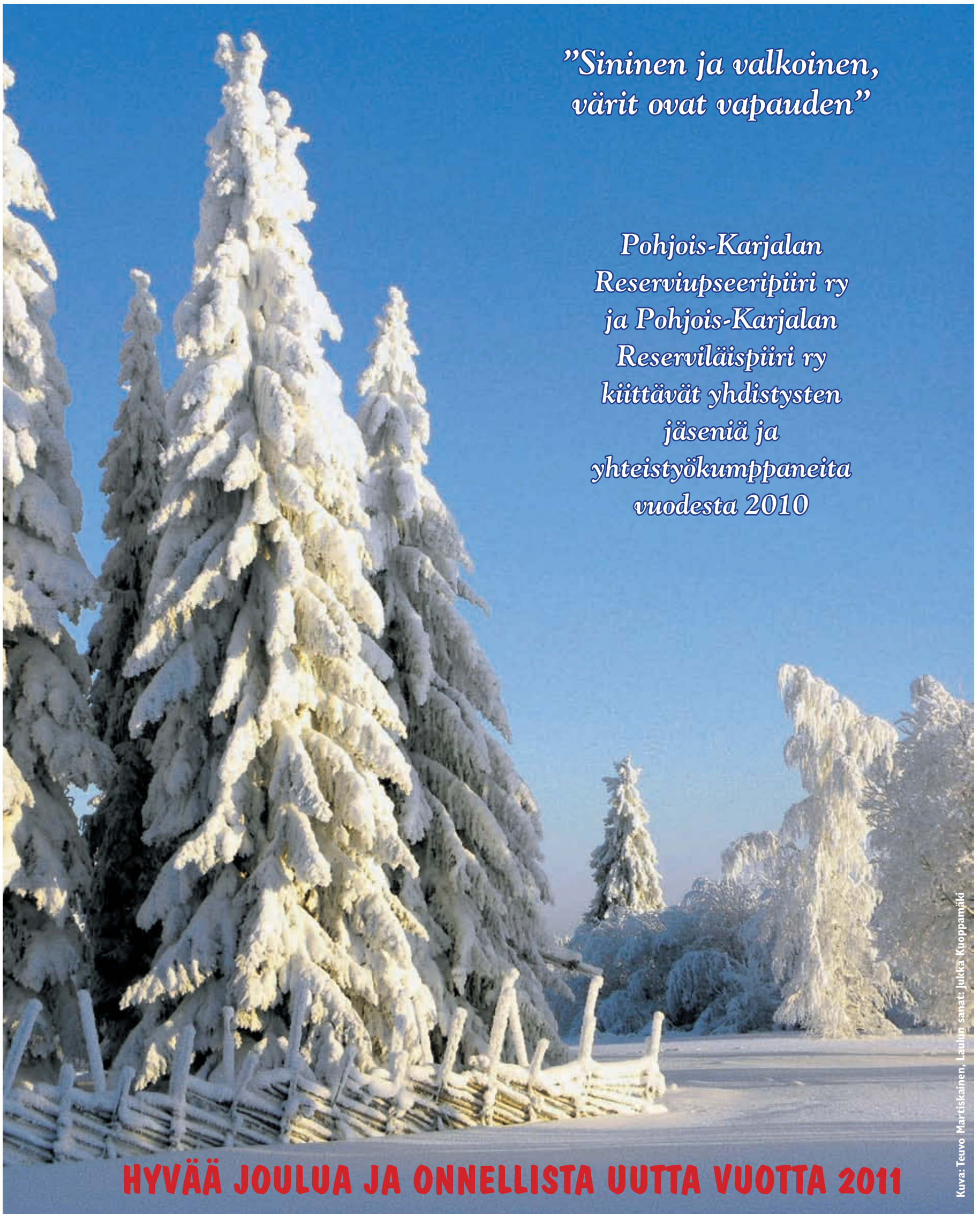
KARJALAN POJAT

N:o 4
JOULUKUU
2010

POHJOIS-KARJALAN



RESERVILÄISLEHTI



*”Sininen ja valkoinen,
värit ovat vapauden”*

*Pohjois-Karjalan
Reserviupseeripiiri ry
ja Pohjois-Karjalan
Reserviläispiiri ry
kiittävät yhdistysten
jäseniä ja
yhteistyökumppaneita
vuodesta 2010*

HYVÄÄ JOULUA JA ONNELLISTA UUTTA VUOTTA 2011

Päätoimittajan palsta

Reserviläisten matkassa

Kuluneen vuoden aikana minulla on ollut kunnia seurata melkoiselta aitiopaikalta maakunnan reserviläisten toimintaa. Kehuin reilu kuukausi sitten paikallislehtemme haastattelussa reserviläisten olevan vilhakkaa ja monessa mukana olevaa porukkaa, ja olen edelleen samaa mieltä. Toiminnanjohtaja ja monet aktiivisista toimijoista painavat tien suunnassa ja poikittainkin sellaisella vauhdilla, ettei heitä välillä näy suurilla aukeillakaan. Ihan täytyy kättä vetää lippaan.

Kiitän vuodenvaihteessa puheenjohtajan tehtävistään luopuvia Harri Norismaata ja Jorma Huttusta erinomaisesta yhteistyöstä niin henkisesti kuin materiaalisellakin tasolla. Toivon tietysti, että innokkuutenne lehden parissa jatkuu. Samalla toivotan tervetulleeksi uudet puheenjohtajat, Timo Tolvasen ja Timo Monosen yhteistyötiimiin.

On ollut ilo huomata, että reserviläisistä löytyy kynäniekkoja. Vielä viikkoa ennen viimeistä aineiston luovutuspäivää laskeksin, että 16 sivua riittää. Sen jälkeen alkoikin sitten sähköpostilaatikossa sähistä. Lopulta aineistoa jäi seuraavaankin lehteen. Kiitoksia, jatkakaa samaan malliin!

Puolustusvaliokunta vieraili Pohjois-Karjalan prikaatissa viime viikolla. Maakuntaliiton isännöimälle vierailulle ei reserviläisiä mahtunut, mutta sanomalehti *Karjalaisesta* saatiin lukea valiokunnan jäsenten pitäneen näkemästään. Puheenjohtaja Korkeaaja jopa muistuttaa, että ”puolustusvoimien toimintaa voidaan supistaa muutenkin kuin varuskuntia lakkauttamalla.”

Kun kerran joulu ja sen evankeliumi on näin lähellä, niin tallettakaa nuo edellä olevat sanat ja tutkikaa niitä sydämässänne! Kevään

eduskuntavaalien jälkeen on sitten mukavaa vertailla, onko ”sama kaiku askelten”, vai jatkuuko varuskuntien pudotuspeli työpaikan uudelleen varmistuttua.

Lehdessämme muistetaan nyt sotilaskoteja ja jouluihin tervehdys tulee myös korkean paikan leirillä olevalta sotilaspastoriltamme. Omasta puolestani haluan toivottaa kaikille Karjalan Poikien lukijoille rauhallista ja siunattua joulua sekä entistäkin parempaa uutta vuotta!



Armas
Härkönen



Timo Mononen (vas.) luotsaa seuraavat kaksi vuotta Reserviläispiiriä ja Timo Tolvanen Reserviupseeriä. Miehet esittävät seuraavassa lehdessä.

Valta vaihtui piireissä

Piirien syyskokoukset on jälleen kerran pidetty. Syyskokousten esityslistoillahan ovat perinteisesti seuraavan vuoden suunnitelmat ja henkilövalinnat eri tehtäviin. Reserviupseeri- ja Reserviläispiirin osalta tämänvuotinen syyskokous oli jälleen kerran kokous, jossa nimettiin uudet piirien puheenjohtajat ja muut hallituksen jäsenet. Piirien puheenjohtajan pesti on määritetty kahden vuoden pituiseksi. Niinpä reserviupseerien puolella Harri Norismaa luovutti puheenjohtajuuden Timo Tolvaselle

ja reserviläisten puheenjohtajuus siirtyi Jorma Huttuselta Timo Monoselle. Myös varapuheenjohtajistossa tapahtui muutoksia. Reserviupseereissa 1. varapuheenjohtajan paikalle nousi Juha Rytönen ja 2. varapuheenjohtajaksi valittiin Pekka Laakkonen. Reserviläispiirissä puolestaan Hannu P. Martikainen valittiin 1. varapuheenjohtajaksi ja Terho Hirvonen 2. varapuheenjohtajaksi.

Teksti ja kuva: Ari Eskelinen

Täsmennyksiä reserviläistoimintaan

Pääesikunnan henkilöstöosasto on antanut käskyn, jolla täsmennetään ampuma-aseiden käyttöä ja perinnepukeutumista vapaaehtoisessa maanpuolustuskoulutuksessa. Varsinaisen vapaaehtoisen koulutuksen lisäksi käskyssä täsmennetään myös muuta puolustusvoimien ampumaradoilla tapahtuvaa toimintaa.

Pääperiaate kaiken koulutuksen tukemisessa ja toteuttamisessa on toiminnan lainmukaisuus. Puolustusvoimien ampumaratojen ja ampuma-alueiden käyttö ei ole peruste poikkeamiseen ampuma-aseista annetun sääntelyn velvoittavuudesta (ampuma-aselaki). Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen sotilaallisia valmiuksia palvelevan koulutuksen järjestämisessä tai yhdistysten puolustusvoimien alueilla toteuttamissa ammunnoissa ei tule sallia yksityishenkilöiden tai yhdistysten omaisuutta olevien sarjatuliaseiden käyttämistä. Koulutuksen suunnittelun yhteydessä tulee ottaa huomioon, että taisteluammuntojen järjestäminen on vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta annetun lain (556/2007) 17§:n perusteella yksinomaan puolustusvoimille kuuluva julkinen hallintotehtävä. Vuosittaisesta koulutuksen tukisuunnitelmaa laadittaessa on yhdessä MPK:n kanssa varmistuttava siitä, että sotilaallisia valmiuksia palvelevassa koulutuksessa ei toteuteta taisteluammuntoja yksityishenkilöiden tai yhdistysten omistamilla aseilla. Reserviläisurheiluliiton voimassa olevien sääntöjen mukaisia SRA (sovellettu reserviläisammunta) ammuntoja ei pidetä taisteluammuntoina tai taistelukoulutuksena. Sotilaallisia valmiuksia palvelevassa koulutuksessa tai reserviläisjärjestöjen ammunnoissa ei myöskään tule sallia maksimikaliiberia .338 ylittäviä aseita eikä ns. ERVA (erittäin vaarallisten) patruunoiden tai ammusten käyttöä. Perinneammuntojen luonteeseen kuuluvan pukeutumisen tulee olla yleisesti hyväksyttävää. Tähän liittyen ulkomaisten asevoimien sotilaspukujen käyttäminen puolustusvoimien alueilla on kielletty. Lisäksi näitä ammuntoja voidaan järjestää ko. alueilla ainoastaan kertatulisasein.

Käskytekstin lyhensi: Harri Norismaa

Sotilaskotimuistoja

Sotilaskoti, tuo keidas reserviläisen silmissä siintää ikään katsomatta aina, kun pukeudumme armeijan harmaisiin. Nämä meidän armeijan käyneiden positiiviset muistot ovat tärkeitä maanpuolustushengen tukipylväitä. Jokaisella niitä on ja lehden sivuille on koottu muutaman aktiivireserviläisen kultaisia sotilaskotimuistoja.

Kahvia korven kätköissä

Olin kertaamassa Soulin olympiakisojen aikaan siellä jossakin. Tiedusteluyksikkömme oli ollut korpjen kätköissä jo useita päiviä, kun sissiradistimme tuli ihmetellen luokseni. Normaalisti viestit tulivat peitettyinä, mutta nyt hän esitteli selkokielellä tulleen viestiä; Sotilaskotiauto siinä ja siinä tienristeyksessä klo 20.00. Aika oli käsillä ja hetken siinä tuumailimme, kunnes uteliaisuus vei voiton. Vain vartiomies jäi leiriämme turvaamaan, kun osastomme rynnisti parin kilometrin matkan kohti maagista paikkaa. Väijytystä varoen lähestyimme hiippaillen ojan pohjia pitkin kohti annettua pistettä. Risteyksessä auton valot loistivat kutsuvasti. Ilo oli suunnaton, kun vihreä Sotilaskotiauto odotti väsyneitä tiedustelijoita herkullisine tarjoomuksineen. Eivät munkkikahvit ole paremmalta maistuneet, kuin silloin kuulaassa loppukesän illassa.

Harri Norismaa



THE SHOW MUST GO ON

Vuosi 2010 on lopuillaan ja uusi vuosikymmen alkamassa. Uudet tuulet tulevat puhaltamaan myös piirimme organisaatiossa ensi vuoden alusta. Kaksi vuotta sitten otin vastaan piirimme puheenjohtajuuden ja nyt on tullut aika luovuttaa tehtävät seuraajani osaviini käsiin. Mottona elämässäni on, että yksin saamme halutessamme paljon aikaan, mutta yhdessä toimien saamme aivan valtavasti. Puheenjohtajakausi onkin ollut erittäin mielenkiintoista ja antoisaa verkottumisen aikaa. Haasteita on vapaaehtoisessa maanpuolustuskentässä riittänyt ja tulee jatkossakin olemaan. Elämme muutoksessa ja tulevaisuus tulee tuomaan mukanaan myös meidän toimintojamme ravistelevia jopa rakenteellisia muutoksia. Ainakin siihen on kovat paineet.

Pohjois-Karjalassa on aina vallinnut ja vallitsee edelleen hyvin vahva maanpuolustushenki. Tämän hengen velvoittamana olemme tehneet maankunnassamme erinomaista yhteistyötä yhteisen päämäärämme eteen, isänmaamme parhaaksi. Kiitokset aktiivisesta toiminnasta kaikille piirimme yhdistyksille, me yhdessä muodostamme Pohjois-Karjalan Reserviupseeripiirin. Piirimme on yhteinen asiamme ja yhdessä sitä olemme kehittäneet entisestään toimivammaksi. Kulunut vuosi on tuonut tehokkuutta ja ennen kaikkea mahdollisuuksia reserviläisliikuntaan. Piirimme jäsenyys Pokalissa mahdollistaa monipuolisen liikuntatietouden lisäämisen sekä testauksen jäsenistöllemme. Valtakunnan tasollakin huomattu Tuli ja liike –toimikunta jäsentää sekä luo mahdollisuuksia reserviläisliikunnan kilpailutoimintaan ja kuntoliikuntaan. Toimikunnalle lausunkin suuret kiitokset

maakuntamme reserviläisliikunnan kehittämistä.

Pohjois-Karjala on etuoikeutetussa asemassa siinä, että maakunnassamme toimii edelleen sekä Puolustusvoimien että Rajavartiolaitoksen joukko-osastot. Esitänkin suuret kiitokset Pohjois-Karjalan Prikaatille ja Pohjois-Karjalan Rajavartiostolle erinomaisesta yhteistyöstä sekä toivotan onnea ja menestystä vaativassa varusmies- ja reserviläiskoulustehtävässä. On hyvin tärkeää ja turvallisuuden tunnetta lisäävää, että sotilaat ovat osa pohjoiskarjalaista arkipäivää. Unohtamatta sitä, että omat poikamme ja tyttömme saavat suorittaa asepalveluksensa omassa maakunnassamme ja näin profiloitua kotiseutunsa puolustamiseen.

Aluetoimiston sijoittaminen Kontiorantaan oli erinomainen uudistus. Nyt kuluneiden vuosien aikana olemme huomanneet, että MPK:n toiminta on tehostunut ja ammattimaistunut huomattavasti, kun kaikki reserviläisten kouluttamiseen liittyvät toimijat ovat fyysisesti samalla alueella. Esitänkin kiitokset aluetoimiston päälliköille everstiluutnantti Jouni Mattilalle ja MPK:n piiripäälliköille Ahti Korhoselle siitä, että reservin väki maakunnassamme saa erittäin korkeatasoista ja monipuolista vapaaehtoisen maanpuolustuskentän koulutusta. Ensi vuodesta alkaen yhteistyömme tiivistyy savolaisten kanssa, sillä MPK:n toiminta jatkuu Ahdin alaisuudessa laajeneella piirillä.

Suuri kiitos lähtee myös Sotilaskodin vihreille sisarille ja vapaaehtoista maanpuolustuskenttää värittäville killoille sekä kiltojen kattojärjestölle Karjalan Poikien Killalle. Ja mitä meidän piirissämme tapahtuu, sen kertoo upea piirilehtemme Karjalan Pojat, joko perinteisenä

lehtenä tai mainioine nettisivuineen. Kiitokset siitä, että saamme lehteä lukea, kuuluu Ilomantsiin lehden päätoimittajalle Armas Härköselälle ja nettipuolen vastaavalle Hannu Härköselälle Lieksaan.

Esitän lämpimät kiitokset piirihallitukselle ja sen varapuheenjohtajille Timo Tolvaselle ja Juha Rytköselle, piirin yhdistyksille, reserviläispiirille ja sen puheenjohtajille sekä kaikille yhteistyötahoille hyvästä yhteistyöstä! Erikoisuuret kiitokset lausun tehokkaalle ja hyvin yhteistyökykyiselle piirin toiminnanjohtajalle Ari Eskeliselälle. Samalla toivotan uudelle puheenjohtajille menestystä tulevissa vaativissa tehtävissä!

Erityinen kiitos kaikilta meiltä kuuluu sotiemme veteraaneille ja lotille. Teidän uhrauksienne ansiosta itsenäisen Suomen lippu liehuu uljaana 6.12. nyt ja tulevaisuudessa. Samalla onnittelen kaikkia itsenäisyyspäivänä ylennettyjä ja palkittuja maanpuolustajia! Te olette huomionsoitukseenne ansainneet.

Maanpuolustusväelle toivotan Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta vuotta!



Harri Norismaa
Pohjois-Karjalan
reserviupseeripiirin
puheenjohtaja



VALINTOJA

Seinäjoen ”Kolmen Komian” viikonlopputapahtumassa valittiin Markku Pakkanen jatkamaan seuraavan kaksivuotiskauden Reserviläisliiton puheenjohtajana. Valinta ei ollut itsestään selvä, vaan liikemies Kari Kallonen tarjosi tiukan vastuksen äänestyksessä. Parhainta onnea Markulle jatkovuosille!

Myös maakunnan reserviläisyhdistykset ovat kokoontuneet ja vuoden 2011 toimintasuunnitelmat ja toimijat päätetty. Vapaaehtoisen maanpuolustuksen YT-ryhmä piti myös kokousta ja totesi tulevan vuoden koulutustarjonnan monipuolisuuden. Mpk:n kanssa järjestettäviä tapahtumia tulee olemaan kaikkiaan 42! Varmasti kaikille koulutuksesta kiinnostuneille löytyy sopiva kurssi.

Juuri, kun uusi ampuma-aselaki muutoksineen on saatu aikaan, kantautuu harmillisia tietoja väärinkäytöksistä reserviläisten ampumaharjoituksissa. On käytetty provosoivia asuja ja sarjatuoliaseita. Tällaisista lieveilmiöistä on päästävä eroon ja toiminnan tulee kaikin muodoin täyttää yleisesti hyväksyttävät normit ja laintulkinnat. Meillä Pohjois-Karjalassa nämä asiat on tiedostettu, eikä huomautettavaa ole ollut.

Valintakysymys on sekin, miten pitää huolta omasta kunnostaan. Lumien tultua maahan on jälleen yksi parhaista liikuntamuodoista kaikkien saavutettavissa. Suoritukset kannattaa kirjata sähköiseen kuntokorttiin siinäkin mielessä, että merkintöihin tullaan kiinnittämään huomiota palkitsemisen merkeissä. Vuoden vaihtuminen onkin sopiva paikka tehdä liikunnallisia päätöksiä, mikäli kohennettavaa tuntuu löytyvän.

Outokummun ja Polvijärven reserviläisjuhlista korostettiin molemmissa liikunnan merkitystä ja Aluetoimiston päällikkö everstiluutnantti Jouni Mattila haastoikin molempien yhdistysten edustajat testaamaan kuntoaan Karelia-soutuun. Molempien juhlien juhlapuhujat korostivat puheissaan myös yleisen asevelvollisuuden merkitystä ja riittävää reserviä uskottavan maanpuolustuksen perustana.

Vuoden pimeimpään aikaan tuodaan valoa eri tavoin. Yksi perinteinen muoto, Reserviläisten joulutulet, syttyvät jälleen jouluun hiljentymisen merkeissä. Toivon, että maakunnan kaikissa yhdistyksissä asia huomioidaan. Itsenäisyyspäivää ja jouluaattoa juhlistetaan kunniaivartioilla ja syyttämällä kynttilät sankarihaudoille.

Kaksivuotinen puheenjohtajakausi alkaa olla päättymässä ja uusi puheenjohtajisto astuu routuun. Kulunut aika on tarjonnut paljon mieleen jääviä tapahtumia ympäri maakuntaa, ja aina valtakunnan tasolle saakka. Uusia tuttavuuksia on solmittu, on oltu yhdistysten juhlissa ja puolustusvoimien tilaisuuksissa. Kaiken kaikkiaan maakunnassa on hyvä maanpuolustushenki ja töitä tehdään sydämellä. Samaa aatteen paloa toivon tulevina vuosina kaikille reserviläistoiminnassa mukana oleville.

Erityiskiitokset Norismaan Harrille kitkattomasta yhteistoiminnasta ja Eskelisen Arille esimerkillisen hyvistä asioiden hoitamisesta.

Kiitokset kaikille yhteistyökumppaneille! Rauhallista joulun odotusaikaa ja onnea uuteen vuoteen! Pidetään lippu korkealla.



Jorma Huttunen
Pohjois-Karjalan
reserviläispiirin
puheenjohtaja



EDUNVALVONTAA JA TOIMINTAA

Edunvalvontaan liittyvällä järjestösektorilla syyskauden varmasti tärkein tapahtuma on ollut 18–20.11.2010 pidetyt ”KOLMEN KOMIAN” kokoukset Seinäjoella. Kyseessä olivat Reserviupseeriliiton, Reserviläisliiton ja Maanpuolustusnaisten liiton yhteiset kokoukset. Reserviläiset ja naiset pitivät omat syyskokouksensa ja upseeripuolella pidettiin kolmen vuoden välein järjestettävä liittokokous. Pohjois-Karjalan osalta ilahduttavaa oli, että tilaisuuteen saatiin järjestettyä yhteiskuljetukset. Tilaisuuteen osallistui 15 henkilöä. Osanotto ja näkyvyys näissä tapahtumissa on tärkeää.

Toinen läheisesti edunvalvontaan liittyvä asia on ollut tuleva aselaki ja siihen liittyvät seikat. Oma mielipiteeni on, että sen kanssa voidaan elää ja toimia, mutta sillä vaikeutetaan nuorten aloittelevien ja ammuntaa vakavissaan treenaavien harrastusmahdollisuuksia. Lisäksi moni asia vaatisi vielä perusteellista pohtimista. Esimerkiksi lääkärin lausunnot ja ampumakouluttajien koulutus ovat varmasti tarkempaa selvitystä vailla.

Ammuntaan liittyvä on myös seikka, että kun ensimmäinen vaihe (Aselaki) on selvä, niin sitten alkaa käsittelyn toinen vaihe, jossa käsitellään ampumaratojen kohtalo. Tuulahdukset tästä ovat jo olleet ilmassa myös täällä Pohjois-Karjalassa. Nyt pitää olla hereillä ja pyrkiä vaikuttamaan joka tasolla päättäjiin, jotta reserviläissektorin yksi tärkein osa-alue saadaan pidettyä hengissä.

Piirien syyskokoukset on myös pidetty. Harri Norismaa ja Jorma Huttunen luovuttavat puheenjohtajuuden vuoden 2011 alussa Timo Tolvaselle ja Timo Monoselle. Puheenjohtajistot vaihtuvat myös osittain. Reserviupseeripiirissä 1. varapuheenjohtajaksi nousee Juha Rytkönen ja 2. varapuheenjohtajaksi Pekka Laakkonen. Reserviläispiirin puolella 1. varapuheenjohtajana aloittaa Hannu. P. Martikainen ja toisena varapuheenjohtajana Terho Hirvonen.

Toimintapuolella yksi näkyvä tapahtuma on ollut TULI ja LIIKE-toimikunnan osallistuminen Jyväskylässä pidetyille ampuma- ja

liikuntavastaavien koulutuspäiville. Koulutuspäivien järjestelyistä vastasi Reserviläisurheiluliitto. Tapahtumasta on artikkeli tämän lehden sisäisivuilla.

Kiireinen vuosi on ollut takana. On kuitenkin vielä yksi tapahtuma, joka jokaisen jäsenen kannattaa huomioida. Reservipiirit ja jäsenyhdistykset järjestävät perinteiset Joulutulet 16.12 usealla paikkakunnalla. Paikkakunnat löytyvät Sanomalehti Karjalaisen ilmoituksesta 10.12 ja piirien nettisivuilta www.pk.reservi.fi 7.12 alkaen. Tämä on hyvä tapa rauhoittaa pikkujuljaa Joulun aikaan. Tervetuloa joukolla mukaan!

Hyvää Joulua ja Rauhallista Uutta Vuotta!

Ari Eskelinen
Pohjois-Karjalan
reserviläispiirien
toiminnanjohtaja



Outokummun reserviläisyhdistyksillä yhteiset juhlat

Aleksis Kiven -päivänä 10.10.2010 vietettiin Outokummussa Maanpuolustusjuhla sekä Outokummun Reserviupseerit ry:n 60-vuotis- ja Outokummun Reserviläiset ry:n 55-vuotisjuhla. Kummun koulun auditorioon oli kokoontuneena lähes satapäinen juhlayleisö.

Juhla alkoi Rauha Miettisen, Raimo Miettisen ja Pentti Mustosen tuodessa Suomen lipun juhlapaikalle. Puhallinorkesterin musiikkiesityksen jälkeen seppelipartio Kaija Räsänen, Arto Hakola ja Jaakko Kurki lähtivät Markku Laitisen lausuttua saatesanat ja Narvan marssin soidessa viemään seppeleen sankarihaudalle. Tervehdysanoissaan Outokummun Reserviupseerit ry:n puheenjohtaja Markku Räsänen kertoi reserviupseerikerhon vuonna 1950 ja reservialiupseerien kerhon vuonna 1955 tapahtuneista perustamisvaiheista.

- Yhdistysten toiminta oli vilkasta heti alusta pitäen, hän totesi. Räsänen toi myös esille, kuinka 1990-luvulta lähtien yhdistykset ovat toimineet yhdessä kaikissa toimituksissa ja tehtävissään, ja että voimavarojen keskittäminen on johtanut toiminnan aktivoitumiseen.

Juhlapuhujana toiminut kansanedustaja, reservin majuri, puolustusvaliokunnan jäsen Eero Reijonen toi puheessaan esille, että suomalaisilla on vahva luottamus Suomen puolustuspolitiikkaan: - 85 prosenttia suomalaisista pitää Suomen puolustuspolitiikkaa hyvin hoidettuna, maanpuolustustahto on korkealla kaikissa ikäluokissa, 74 prosenttia on sitä mieltä, että jos Suomeen hyökätään, niin suomalaisten on puolustauduttava aseellisesti kaikissa tilanteissa, vaikka tulos näyttäisi epävarmalta.

Reijonen totesi myös, että yli puolet suomalaisista on sitä mieltä, että puolustusmäärärahojen nykytaso on säilytettävä. Puheensa lopuksi hän onnitteli outokumpulaisten reserviläisyhdistysten tekemästä arvokkaasta työstä ja hienosta juhlasta.

Mallia muillekin

Tervehdyspuheenvuorossaan Outokummun kaupunginhallituksen puheenjohtaja Lea Tolonen onnitteli juhlivia yhdistyksiä ja toi ilonsa siitä, että reserviläisjärjestöissä ja muissa vapaaehtoisjärjestöissä toimivat ovat tärkeitä Outokummun kaupungille, koko yhteiskunnalle.

- Ilman tätä yhteistyötä monien asioiden eteenpäin vieminen olisi hankalaa, jopa mahdotonta.

Pohjois-Karjalan aluetuomiston päällikkö, everstiluutnantti Jouni Mattila onnitteli juhlivia yhdistyksiä ja kertoi Pohjois-Karjalan olevan monessa maanpuolustuksellisessa tehtävässä edellä muita maakuntia.

- Kun muualla yritetään saada kasaan ensimmäistä maakuntakomppaniaa, Pohjois-Karjalassa toisen maakuntakomppanian toteutuminen on lähellä.

Hän korosti puheessaan reserviläisten maanpuolustustahtoa ja P-K:n reserviläisten hienoja urheilu- ja kulttuurisia saavutuksia kuluneen vuoden aikana. Everstiluutnantti Mattila toi esille tyytyväisyytensä myös siitä, että yhteistoiminta Aluetuomiston sekä sotaveteraanien-, reserviläisjärjestöjen ja MPK:n kanssa ollut erittäin tiivistä.

- Tämä kaikki antaa meistä ulospäin erittäin positiivisen kuvan muiden maakuntien alueella, Mattila totesi.

Juhlan päätöskeskiössä Outokummun Reserviläisten puheenjohtaja Erkki Räsänen esitti kunnioittavat arvostuksensa vanhempien sukupolvien työlle sekä kiitokset maanpuolustusjuhlan onnistumisesta Outokummun Maanpuolustusnaisten Selma Mäkelälle, Ritva Välttilälle, P-K:n Sotaveteraanien pj. Eino Lumpeelalle, yhteistyökumppaneille, "Pohjois-Karjalan sinivalkoiselle äänelle" Markku Laitiselle rautaisella ammattitaidolla tapahtuneesta juhlan juonnosta sekä leirikoululuokka 9:lle tarjoilusta.

Maanpuolustusjuhla päättyi juhlayleisön laulamaan Karjalaisten lauluun maanpuolustushengessä esiintyneiden Omien Poikien ja Outokummun Puhallinorkesterin säestämänä.

Teksti ja kuvat: Erkki Räsänen



Reserviupseeripiiriin palkitut.



Reserviipiiriin palkitut.

Palkitut:

Pohjois-Karjalan reserviupseeripiiriin kultainen ansiomitali:

Markku Räsänen, Raimo Miettinen, Eero Rauhamäki

Hopeinen ansiomitali:

Kari Kalinen, Erkki Räsänen, Yrjö-Pekka Kettunen

Pronssinen ansiomitali:

Aimo Hattula, Kimmo Rummukainen, Esko Räsänen

Maanpuolustusmitali kultaisella soljella:

Aimo Laasonen

Pohjois-Karjalan reserviläispiiriin kultainen ansiomitali:

Hugo Issakainen, Hugo Niskanen

Hopeinen ansiomitali: Pentti Mustonen

Pronssinen ansiomitali: Martti Hämäläinen,

Keijo Kuikka, Jonna Nissinen,

Reino Mustonen, Tarmo Tahvanainen, Juho

Karvonen



Toimi Säppi sahasi, Tuomo Hölttä halkoi ja Aki Martikainen pinosi pilkkeiden tekotalkoissa.

Valtimon Reserviläiset tempaisivat vanhusten viikolla

Puheenjohtaja Toimi Säppi on jo muutamana talvena käynyt pudottamassa lumet Pajukoskella asuvan veteraanin lesken Impi Rautiaisen rakennusten katolta. Tällä kertaa Valtimon reserviläisten kolmihenkinen talkooryhmä kävi pienimmässä Rautiaisen rankakasan polttopuiksi. Impin aviopuoliso, sodan käynyt Veikko Rautiainen sai iäisyyskutsun 1992. Siitä lähtien Impi on joutunut huolehtimaan talon ylläpidosta.

- Tämä oli mieluisa yllätys. Mielellään hän sitä asuisi omassa talossaan, jos vain terveyttä sen verran riittäisi, kertoi yli 80-vuotias Rautiainen. Hän harmitteli sitä, ettei kylällä ole enää omaa kauppa. Silloin kauppias toi tavarat kotiin. Nykyään kodinhoitaja vierailee kerran viikossa.

Paavo Harakka

Maakuntakomppanian päällystö simulaattorikoulutuksessa

Elokuun lopulla Pohjois-Karjalan Maakuntakomppanian päällystö sai tilaisuuden osallistua KESI -simulaattorikertausharjoitukseen. CAE -yhtiön kehittämä Komentaja- ja esikuntasimulaattori (KESI) on ollut Suomessa käytössä vuodesta 2004. KESI:n avulla koulutetaan ensisijaisesti sodanajan komentajia ja heidän esikuntiaan. Järjestelmä mahdollistaa kolmen eri simulaation pyörittämisen samanaikaisesti, jolloin taisteluihin voi osallistua kahdeksan eri osapuolta. Tällöin omat, viholliset ja siviilit saavat seurakseen myös humanitääriset organisaatiot, poliisit ja puolisoitailliset joukot. Työasemina toimii 24+6 tietokonetta, joten ”pelissä” voi komppanioiden päälliköiden lisäksi operoida myös esimerkiksi joukkueiden johtajat. KESI-järjestelmään kuuluu tilanne-, asejärjestelmä- ja maastoeditori, sekä arviointi- ja esitysjärjestelmä. Näillä pääosilla kyetään luomaan aidolle 1:50 000 karttapohjalle realistinen tilannekuva, sekä aidonmukaiset joukkojen liikkeet sekä taistelukuva. Itä-Suomen Maakuntakomppanioiden kertausharjoitus Santahaminassa kesti viisi päivää ja oli psyykkiseltä rankkuudeltaan varsin vaativa: paljon teoria-asioita piti omaksua lyhyessä ajassa, ja sovellusvaiheessa edettiin vieläkin nopeammin, kuten armeijanhommissa on tapana toimia. Paikalla oli ISLE:n maakuntakomppanioiden päälliköt ja Kymenlaaksosta oli käsketty mukaan riittävä määrä joukkueenjohtajia, jotka toimivat harjoituksessa päälliköiden työrukkasina. Komppanioiden päälliköt varapääliköineen ja tulenjohtopäälliköineen saivat pohtia ja ryhmittää joukkojaan annetuille alueille, ja joukkueidenjohtajat johtivat



Santahaminasta palatessa suoritettiin maastontiedustelu käytetyissä taistelu- maastoissa.

omia joukkueitaan varsinaisessa taistelussa. Neljään eri kertaan vedetyissä erissä korostuivat erityisesti hyvin tehdyt suunnitelmat. Vuoronperään sinisellä (puolustava) komppaniolla ja punaisella (hyökkäävä) mekanisoidulla pataljoonalla ”pelatessaan”, saivat reserviläiset hyvän kuvan sekä puolustajan, että hyökkääjän vahvuuksista ja heikkouksista. Hyökkääjän vahvuus on nopeus ja tulivoima, puolustajan puolestaan maastonkäyttö. Vaikka sama asia on tullut jo usein aiemmissakin kertauksissa esille, on suomalaisen

muistettava aina seuraavat kaksi peruseikkaa:
1) Valitse käyttämäsi maastonkohta erityisellä huolellisuudella, tällöin saat aloitteen käsiisi.
2) Puolustus kulminoituu miinoitteen, epäsuoran- ja sinkotulen yhtymäkohtaan.

Pohtimalla pienikin pärjää

Vasta kolmatta kertaa oli reserviläisjoukko harjoittelemassa kyseisellä simulaattorilla. ”Peliin” pääsi - tai joutui - sisään totaalisesti: käskyt

pyörivät päässä yöunien ajanakin, olihan normaali päiväannos 14 tuntia tietokoneen ääressä kriisitilannetta johtaen! Murrosikäiset tyttäret olivat kateellisia, että iskä sai olla niin monta tuntia tietokoneen ääressä vuorokaudessa - tällä kertaa kyseessä ei kuitenkaan ollut facebook... Pohjois-Karjalan pojat onnistuivat manöövereissään hyvin. Puolustustaistelussa pystyttiin estämään vihollisen eteneminen. Kolmikon työnjako taisteluiden aikana sovittiin etukäteen, ja siitä pidettiin myös kiinni, koska huomasimme, että sillä tavalla pystymme hyödyntämään omia vahvuusalueita koko tiimin parhaaksi lopputuloksen kannalta. Näin kai voisi toimia myös ”oikeassakin tilanteessa”. Tähän samaan ”oikeassakin tilanteessa” tunnelmaan pääsimme myös kurssilla muutoinkin. Kurssi vahvisti näet näkemystä siitä, että kyllä omat vahvuutensa tunteva joukko voi operoida huomattavasti vahvempaan joukkoa vastaan menestyksekkäästi. Jotta teoriaopinnot olisivat menneet mahdollisimman hyvin perille, päätti kolmikko käydä tulomatkalla suorittamassa maastontiedustelun käytetyissä taistelumaastoissa. Ainoa asia joka jäi kurssilta puuttumaan, oli Kuopion Maakuntakomppanian johtoportaan kanssa suunniteltu leikkimielinen kohtamistaistelu Ohtaansalmen -sillalla. Sitä vaille kurssi oli erinomainen. Vaikkei meille siihen enää varmaan tutustumismahdollisuutta tulekaan, jääme mielenkiinnolla odottamaan pian tulossa olevaa toista päivitysversiota KESI -ohjelmaan.

Teksti ja kuva: Jarkko Riikonen

TULI ja LIIKE -toimikunta Jyväskylässä

Reserviläisurheiluliitto järjesti 30.10.2010 piirien ja yhdistysten ampuma- ja liikuntavastaaville tarkoitetun koulutustilaisuuden. Ohjelmassa oli liiton toiminnan esittelyä, toimintastrategiaa tuleville vuosille ja tietysti sokarina pohjalla käsiteltiin uutta aselakia ja siihen liittyviä koukeroita.

Pohjois-Karjalan osalta tilaisuuteen osallistui TULI ja LIIKE toimikunnan jäsenet. Ilahduttavaa oli, että matkaan saatiin kuusi henkeä (Matti Kauppinen, Harri Norismaa, Juhani Simonen, Mika Martelin, Pasi Parviainen ja Ari Eskelinen). Niinpä asiantuntemusta oli niin ampuma-asioista kuin liikunnasta. Matka tehtiin rattaosasti Pekka Nuposen ja Pasi Parviaisen reissua varten junaillemalla pikkubussilla.

Reserviläisurheiluliiton puolelta tilaisuuteen osallistuivat liiton puheenjohtaja Timo Sysilampi, liiton toiminnanjohtaja Risto Tarkiainen ja liiton

ampumatoimikunnan puheenjohtaja Arto Pulkki.

Päivän paketti oli tiivis. Timo Sysilampi valotti liiton tämänhetkisiä asioita ja visioi myös tulevaa. Risto Tarkiainen puolestaan selvitti omissa osuudessaan liiton ajankohtaisia asioita. Tulevaan liittyviä asioita olivat toiminnan painopisteiden määrittäminen vuodelle 2011 ja kilpailukalenterit vuosille 2011-2012.

Ampumatoimikunnan puheenjohtaja Arto Pulkki valotti omissa osuudessaan ampuma-asetlain etenemisen tilannetta. Tilanne on sanalla sanoen hiukkasen epäselvä. Avoimia kysymyksiä on paljon (esimerkiksi asemääritelmat, rungot, piiput ja äänenvaimentimet), ampumakouluttajien kouluttaminen, lääkärin lausunnot, soveltavuustestit jne. Toivottavaa olisi näin harrastajan kannalta, että laki ei tulisi voimaan 1.1.2011 vaan se tehtäisiin mahdolli-



Piirien ja yhdistysten ampuma- ja liikuntavastaavat olivat koulutuksessa Jyväskylässä.

simman valmiiksi (asetukset ja käytännöt) ennen kuin se toteutetaan. Ja jatkoahan seuraa tämän ensimmäisen vaiheen jälkeen. Toisessa vaiheessa tarkastelun alle tulevat ampumaradat. Kaiken kaikkiaan erittäin antoisa

ja hyvin toteutettu ohjelma. Tilaisuus antoi pohjaa myös piirin TULI ja LIIKE-toimikunnan ensi vuoden suunnittelutyölle.

Teksti ja kuva: Ari Eskelinen

Sotilaskotimuistoja

Matkaherätyskello

Oli kaunis toukokuinen ilta 1970-luvun puolivälissä. Astelin kohti idyllistä jo vihertävien koivujen katveessa sijaitsevaa puurakennusta, jossa yksikkömme sotilaskoti sijaitsi. Ovi auki ja rohkeasti sisään. Tuttu kahvin ja tuoreiden leivonnaisten tuoksu tervehti minua ensimmäisenä. Oven pielessä sijaitsevassa levyautomaatissa soi intiaikana tuttuakin tutummaksi tullut ”Varrella virran”. Nurkkapöydässä minua jo odotettiin. Kaksi vihreisiin pukeutunutta sotilaskotisarta, kolme varusmiestoveria, komppanian päällikkö ja väepeli. Olin saanut kutsun tilaisuuteen, jonka syy selvisi tuossa nurkkapöydässä. Minulle luovutettiin Sotilaskotiyhdistyksen puolesta matkaherätyskello, jonka kotolon kannessa luki ”Rehdille sotilaille”. Yllätykseni oli täydellinen ja huomionosoituksesta liikuttuneena sain hädin tuskin soperretuksi kiitokseni tästä palkitsemisesta. Pysyvästi mieleeni syöpyneet tilaisuus päättyi leppoisaan kahvihetkeen. Ylihuomenna saisin vänrikin ruusukkeet kauluslaattoihini.

Pekka Laakkonen

Ne kermasarvet

Suorittaessani varusmiespalvelusta Pohjois-Karjalan Rajavartiostossa Onttolassa, minut määrättiin aliupseerikurssille Immolaan. Koska kaikki ryhmäni varusmiehet eivät mahtuneet majoittumaan samaan tupaan, jouduin ryhmäni pienimpänä siirtymään käytävän toiseen päähän pieneen huoneeseen toisen aliupseerioppilaan kanssa. Tapahtuma oli onnekas, sillä huoneemme alapuolella sijaitsi rajakoulun pieni sotilaskoti. Sotilaskodin parasta antia olivat kermasarvet nautittuna tuoreen kahvin kanssa. Meidän ei koskaan tarvinnut miettiä, onko sotilaskoti auki, koska sen pystyi aistimaan nenällänsä. Onnen päivät loppuivat puolikurssin jälkeen Haminan komennukseen, mutta muisto Immolan kermasarvista osoittaa vieläkin Pavlovin koirakokeet oikeiksi.

Juha Rytönen

Polvijärven Reservinaliupseerit miehen ikään

Polvijärven Reservinaliupseerien 50 – vuotisjuhla osui sopivasti Isänpäivään ja siniristilippujen liehuessa aloitettiin juhlapäivä sepeleenlaskulla sankarivainajien ristille. Varsinaista juhlaa vietettiin koulukeskuksen uutukaisessa auditoriossa. Juhlahahvituksen ja onnitelujen vastaanoton jälkeen saapuivat liput airueineen juhlaan. Tervehdyssanoissaan yhdistyksen puheenjohtaja Jorma Huttunen totesi Polvijärven Reservinaliupseerit perustetuksi 27.5.1960. Ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin Eino Nykänen. Perustavassa kokouksessa oli läsnä 21 aliupseeria ja toimintasuunnitelmaan hyväksyttiin valistusta ja kilpailuja sopivissa lajeissa kuten ammunnessa, hiihdossa ja suunnistuksessa. Oma lippu saatiin ja vihittiin 6.12.1967. Naistoimikunta perustettiin samana vuonna. Varoja toimintaan on vuosien saatossa kerätty mitä erilaisimmilla muodoilla; alkuaikoina järjestettiin iltamia, maksullisia kilpailuja ja jopa rahankeräyksiä. Tukienpyörittelyä tehtiin, samoin on istutettu puuntaimia ja viime vuosina aurauksiin. Karjalan Pojat – lehden ilmoitushankinta on tärkeä varainhankintamuoto. Yhdistyksellä on oma maja, joka toimii kokous- ja vapaa-ajanviettopaikkana. Jäsenmäärä oli enimmillään 60- luvulla yli 150. Tällä hetkellä jäsenmäärä on 81 maksavaa jäsentä. Nuoria on mukavasti saatu mukaan toimintaan. - Yleinen asevelvollisuus ja alueellinen puolustus säilyvät, totesi Pohjois-Karjalan aluetoimiston päällikkö,



Pohjois-Karjalan reserviläispiiri ry:n kultaisen ansiomitalin saivat reserviläiset Erkki Salminen (vas), Raimo Tillonen ja Reijo Huhta. Jakajana P-K:n reserviläispiirin ja Polvijärven reservinaliupseerit ry:n puheenjohtaja Jorma Huttunen.

everstiluutnantti Jouni Mattila juhlapuheessaan. Määrärahojen niukkuus pakottaa

keskittämään toimintoja ja karsimaan päällekkäisyyksiä. Linjaukset mahdollisista joukko-

osastolakkautuksista tehdään vuoden 2012 alkupuolella. Liikuntamiehenä Mattila otti kantaa reserviläisten kenttäkelpoisuuteen ja mielihyvällä totesi reservin hyväkuntoisuuden, osoituksena hyvä menestys ja palkintosijat valtakunnallisissa kilpailuissa. Juhlissa esittivät isänmaallista musiikkia pianolla ja poikkihuilulla nuoret polvijärveläiset musikat Anna Martikainen ja Maiju Matikainen.

**Teksti: Jorma Huttunen
Kuva: Esa Miettinen**

Juhlissa palkitut:

Reserviläisliiton standaari:

Pitkän linjan vapaaehtoistoimija
Seppo Varis

Reserviläispiirin kultainen ansiomitali:

Reijo Huhta, Raimo Tillonen ja Erkki Salminen

Reserviläispiirin hopeinen ansiomitali:

Martti Karvinen, Pentti Karvonen, Aku Mutanen, Raimo Tuomi ja Esko Varis

Reserviläispiirin pronssinen ansiomitali:

Kalle Kettunen, Väinö Luukkonen, Esa Miettinen, Hannu Pirhonen, Jyrki Repo, Pekka Rätty, Martti Suvanto ja Lauri Tahvanainen
Reserviupseeriin hopeinen ansiomitali: Jorma Huttunen

Viekiäiset juhliivat karhunpesällä

50 vuotta sitten kokoontuivat maanpuolustushenkiset Viekijärven miehet yhteen ja perustivat toimintaansa tukevan yhdistyksen. Yhdistyksen nimeksi tuli Viekin Reservin aliupseerit ry ja yhdistyksen ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin Kauko Koskinen. Perustamispäivä oli 14.9.1960. Kansakuntaa koetelleista sodista oli tuolloin kulunut vasta 15 vuotta. Toiminta oli ollut vaatimatonta ja vähän ulospäin näkyvää, koska siihen aikaan reserviläistoimintaa ei arvostettu korkealle. Ajan kuluessa asenteet ovat muuttuneet ja reserviläistoiminta on saanut yhteiskunnassa sille kuuluvan aseman ja arvostuksen. Vaikka toiminta aluksi oli vaatimatonta, sitä oli kuitenkin, oli esimerkiksi kilpailuja, ampumaharrastusta ja pieni-muotosta koulutusta. Yksi merkittävä voimanponnistus on ollut oman kerhomajan rakentaminen salolammen rannalle. Siellä Karhunpesän majalla on aikojen kuluessa pidetty monet kokoukset ja istutettu tuumailmassa maailman menoa. Yhdistys toimi, mutta sitten toiminta hiipui ja loppui kokonaan vuonna 1981. Yhdistys nukkui ”karhun” unta 10 vuotta. On erikseen mainittava, että sinäkin aikana kuusi jäsentä maksoi uskollisesti jäsenmaksunsa, vaikka mitään toimintaa ei ollut. Tämä jos mikä osoittaa oikeaa reserviläishenkeä! Sanotaan, ettei nukkuvaa karhua ole syytä häiritä, mutta silloinen toiminnanjohtaja Olli Lehmussaari ja piirin puheenjohtaja Pentti Pulkkinen ovat pelottomia miehiä, ja tulivat Viekiin pitämään ”herätyskokousta”, tai vaihtoehtona lakkauttamaan yhdistyksen kokonaan. Kokouksessa paikalla olleet Viekin miehet halusivat kuitenkin jatkaa toimintaa ja niinpä yhdistys heräsi unestaan, valitsi uudeksi puheenjohtajakseen Ahti Kiiskisen ja alkoi katsella hyvin levännein silmin ympärilleen. Tämä tapahtui vuonna 1990.

Vilkasta toimintaa

Yhdistyksen toiminta käynnistyi ja jatkui suhteellisen vilkkaana. Sääntömuutoksen yhteydessä nimi muutettiin muotoon Viekin Reserviläiset ry. Yhdistyksen jäsenet ovat osallistuneet aktiivisesti esimerkiksi Reservi- piirin kokouksiin, kurseille, kilpailupahtumiin ja jotoksiin. Muun muassa kahdessa perättäisessä jotoskilpailussa viekiäiset ovat tuoneet voiton kotiin. Myös ampumalajeissa on tullut menestystä. Reserviläisten aktiviteetteihin kuuluu myös olla auttamassa sotaveteraani-

ja invalidi- keräyksissä omalla toiminta-alueella. Velvoittavaksi kunniatehtäväksi ja perinteeksi on tullut Viekin hautausmaalla sotien sankarihautoilla tehtävät kunniakäynnit sepeleenlaskuineen ja vartioineen. Vaikka yhdistyksen jäsenmäärä ei ole suuri, vain 29 jäsentä, on näihin tehtäviin helppo saada miehitys. Viekin Reserviläiset viettivät 50 vuotisjuhlaansa kerhomajallaan Karhunpesällä ”perhepiirissä”. Paikalla oli runsaasti jäseniä perheineen. Juhlapäivää vietettiin leppoisasti seurustellen, muistellen menneitä, syöden loimulohta ja muita herkkuja,

keiteltiin kahvia, ja taidettiinpa paistaa makkaroitakin päivän mittaan. Herkuttelun ja seurustelun lomassa kokeiltiin silmän tarkkuutta sekä käden vakavuutta pitämällä pieni jäsentenvälinen ampumakilpailu puheenjohtaja Ahti Kiiskisen tarkan valvonnan alla. Toivasen Raimolla käsi vapisi vähiten! Viekin reserviläisten toiminta jatkuu, mutta toiminnan jatkuvuuden suhteen on uhkakuvia nähtävissä. Jäsenistö ikääntyy, nuoret muuttavat pois maaseutua erityisesti koettelevan yhteiskunnan rakennemuutoksen myötä. Mutta niin kauan, kun vain on mahdollista, nousee savu Karhumajan savupiipusta. Viettääkö Viekin Reserviläiset ry. vielä merkivuosiensa, sen aika näyttää.
Osmo Turunen, yhdistyksen sihteeri



Viekiäisten juhlaa vietettiin kerhomaja Karhunpesällä leppoisasti seurustellen. Myös silmän tarkkuutta ja käden vakautta kokeiltiin. Kuva: Raimo Toivanen.

Tervehdys Alppien juurelta

Muutimme Berniin elokuun alussa, olemme molemmat vaimoni Helin kanssa virkavapaalla suomalaisen työnantajamme palveluksesta. Nuorimmaisemme, 15-vuotias Akseli, muutti mukanaamme ja aloitti opiskelun paikallisessa saksankielisessä koulussa. Toinen pääsyy Aksulla on jalkapallo, hän pelaa Sveitsin korkeimmalla U-16 sarjatasolla maalivahtina FC Solothurnin joukkueessa. Heli puolestaan aloitti marraskuun alusta osa-aikaisena fysioterapeuttina yksityisessä fysikaalisessa hoitolaitoksessa täällä Bernissä. Työni on Suomen ev.lut.kirkon projekti, jonka päätavoitteena on vakiinnuttaa päätoimisen suomalaispapin työ Sveitsissä ja luoda työtä varten toimiva organisaatio, jolloin voidaan turvata suomenkielisten jumalanpalvelusten ja kirkollisten toimitusten järjestäminen Sveitsissä ja Liechtensteinissa. Tavoitteena ovat myös rakenteet, jotka turvaavat taloudellisesti tämän työn jatkumisen. Huomiota tulee kiinnittää myös niihin suomalaisiin, jotka nyt muuttavat Sveitsiin työn tai opiskelun vuoksi.

Laaja-alaista yhteistyötä

Työn painopiste on suomenkielisessä kirkollisessa työssä kaikkien Sveitsissä asuvien suomalaisten ja heidän perheenjäsentensä parissa. Papin ”arkityö” sisältää jumalanpalveluksia (nyt erityisesti jouluun liittyen), mukana oloa suomalaisten tapamisissa ja juhlissa, yksityistä sielunhoitoa ja keskusteluapua, mahdollisesti rippikoulua ja erilaisten teematapahtumien ja viikonloppujen järjestämistä (hiljaisuuden retriitti, seurakuntaseminaari, parisuhde- ja perhetyötä). Selvää on, ettei kirkollisessa työssä ole kyse papin yksin tekemisistä asioista, vaan laaja-alaisesta yhteistyöstä! Pitkäjänteisyyden ja työn kehittämisen kannalta yhteistyösuhteet ja toimiva organisaatio ovat ensiarvoisen tärkeitä. Papit vaihtuvat, mutta suomalaisyhteisö pysyy Sveitsissä, tosin koko ajan muuntuen. Asuohan osa suomalaisista täällä pysyvästi (jo 1960-luvun alusta lähtien), osa puolestaan rajatun ajanjakson. Yleinen vastaanotto on ollut positiivinen. Useassa yhteydessä on tullut esiin valittelu siitä, että vasta nyt on tällainen asia saatu jalkeille (joku



Sotilaspastorin työstään virkavapaalla oleva rovasti Juha Eklund työskentelee nyt Sveitsissä asuvien suomalaisten parissa. Vaikka Juha ja Heli Eklund ovat kuvassa jo korkeammalla kuin Suomessa koskaan, niin suunta on vieläkin korkeammalle.

mainitsikin, että näin olisi pitänyt toimia 30 vuotta sitten). On toki joitakin ihmisiä (vanhemman polven edustajia) jotka eivät koe tarvitsevansa suomalaista pappia, koska ovat integroituneet omiin paikallisseurakuntiinsa (useimmiten reformoituihin!).

Yhteyksien pitoa

Olen tavannut eri puolilla Sveitsiä suuren joukon erilaisia ja eri-ikäisiä suomalaisia, suomalaisryhmiä sekä myös luterilaisten seurakuntien (saksankielistä) väkeä. Olen käynyt ja pitänyt tilaisuuksia jo monilla niistä paikkakunnista, missä suomenkielisellä kirkollisella työllä on perinteisesti ollut jonkinlaista toimintaa; loputkin tulevat tutuiksi nyt jouluun liittyvien tilaisuuksien yhteydessä. Työhöni kuuluu myös kaksikielistä (suomalais-saksalaista) toimintaa, olenpa pitänyt jo yhden kokonaan saksalaisen jumalanpalveluksen Bernin saksalaisen luterilaisen papin sijaisena. Yhteydenpito suurlähettilään ja lähetystön kanssa on ollut tiivistä. Jokin aika sitten olin suurlähettiläs Alpo Rusin mukana Baselissa kuunnellen hänen esitelmänsä Suomen sotasyllisyysoikeudenkäyntiin liittyen. Lokakuussa tapasimme arkkipiispa Leon kunniaksi järjestetyllä illallisella. Olemme sopineet suurlähettilään kanssa uudesta juhlahetkestä itsenäisyyspäivään liittyen, pidämme täällä Bernissä kirkossamme 5.12.

illalla itsenäisyyspäivän aaton musiikillisen juhlahetken, johon hän osallistuu. ”Sotilaallisella rintamalla” olen tavannut Suomen Sveitsissä toimivan puolustusasiamiehen, evl Esapekka Vehkaojan. Hänen asemapaikkansa on Pariisi, mutta vietimme yhteisen illan Bernissä hänen käydessään täällä.

Reserviläisillä ase kotona

Asevelvollisuuden konsepti täällä on oman laisensa, yksinkertaistettuna 4 kuukauden peruspalvelus ja sitten 1-2 vuoden välein 2-4 viikkoa kertausharjoitus 35 ikävuoteen saakka. Reserviläisäikänä miehillä on varusteet kotona (mukaan lukien ase!), palvelukseen astuminen tapahtuu siis nopeasti. Reserviläisten tulee kerran vuodessa suorittaa pakolliset palvelusammunnat, luvattomasta poissaolosta rangaistaan sakoilla. Kertausharjoitusten ajalta maksetaan normaali palkka, josta valtio maksaa osan, mutta tällä järjestelyllä työnantajatkin osallistuvat maanpuolustuksen kuluihin! Eilen tapasin 82-vuotiaan suomi-fanin, joka oli työskennellyt aikanaan 20 vuotta Suomessa. Vanha herra kutsui minut mukaan seuransa ampumaharjoituksiin; hänellä on yhä armeijan rynnäkkökivääri kotonaan. Mies on todellinen ammunnan harrastaja, kehui tulosten parantuneen kaihileikkausten jälkeen!

Kohti Vapahtajan syntymäjuhlaa

Luterilaisen kristillisyytemme keskeisimmäksi juhla-ajaksi on jo kauan sitten muotoutunut adventti ja jouluaika. Olipa kyse kuinka ei-uskonnollisesta elämänpäästä tahansa, on Suomessa melkein mahdotonta olla huomaamatta joulun varsinaista merkitystä. Tunnelma, muistot, perinteet, joulupukki ja tontut, kaupallisuus, ”joulustressi” – kaikki nämä ovat kehällisiä, vähemmän tärkeitä asioita joulun keskeisen, tärkeimmän aiheen rinnalla. Joulun lapsen, Vapahtajan, syntymäjuhla on joulujuhlamme aihe! Ilman Jeesuksen syntymän muistoa ei meillä ole olemassa varsinaista syytä joulun juhlamiseen. Suomalaiseen kulttuuriin kuuluu erottamattomana osana kristillinen perinteemme. Jos kiellämme tämän, teemme väkivaltaa omalle perinteellemme! Suomalainen adventin aika sisältää oman erityislaatunsa, kun vietämme keskellä adventtia kansallista juhlapäiväämme. Itsenäisyyden juhliminen on suomalaisille edelleen juhllinen asia, emme kaipaa karnevaalitunnelmaa. Viime vuosina juhla on saanut uusia korostuksia; presidentin linnan vastaanotto on vuoden suurimpia mediatapahtumia, lapset ja nuoret viettävät kouluissa ja joskus esimerkiksi kaupungin- tai kunnanjohtajan vastaanotolla komeaa juhlaa, sodan vaiheet ja veteraanien asiat ovat vahvasti esillä – ja

samalla, historian rinnalla, etsitään tietä eteenpäin, kysellen mitä itsenäisyys globaalissa maailmassa ja yhdentyvässä Euroopassa merkitsee. Suomalaisille maailmalla – ulkosuomalaisille – tämä aika on erityisen merkittävä oman, suomalaisen identiteetin kannalta. Adventin ja joulun ajan monimuotoiset perinteet ja itsenäisyyspäivän vietto johtavat monen pohdiskelemaan oman elämänsä perusteita. Synnyinmaa, äidin (suomen)kieli ja suomalainen kulttuuri ovat keskeisiä lähtökohtia elämällemme. Sveitsissäkin lauletaan suomalaisia joululauluja, jumalanpalveluksissa ja erillisissä tilaisuuksissa. ”Kauneimmat Joululaulut” on Suomessa käsite, niinpä mekin käytämme Kauneimmat Joululaulut – vihkosia. Laulamisen merkityksellisin ja tunteikkain kieli on oma äidinkieli. Juuri tutut joululaulut, omalla äidinkielellä laulettuna, koskettavat ulkosuomalaisia aivan erityisellä tavalla. Lähde sinäkin, Karjalan Poikien lukija, laulamaan ja viettämään juhlaa yhdessä! Kun näin teet, annat itsellesi mahdollisuuden siihen, että joulujuhlamme ydin, **Jumalan rakkauden tulo Jeesuksessa ihmisen osaan, maailmaamme**, voi tulla todeksi uudelleen ja uudelleen.

Sotilaspastori
(virkavapaalla),
rovasti Juha Eklund
www.pappisveitsissa.com



*Siunattua Adventtia ja
Joulun juhlaa teille kaikille!*



Pohjois-Karjalan pojat maailmalla

Susirajan, eli Pohjois-Karjalan maakuntakomppanian virka-apuosasto osallistui 8.-10. lokakuuta 2010 Karjalan Lennostossa Rissalassa pidettyyn yhteisharjoitukseen. Itä-Suomen sotilasläänin järjestämään harjoitukseen osallistui maakuntajoukkoja paitsi Pohjois-Karjalasta, myös Pohjois- ja Etelä-Savosta. Koska kyseessä oli virka-apuharjoitus, oli paikalla myös poliisin ja pelastuslaitoksen vahva edustus. Samanaikaisesti reserviläisille suunnatun kertausharjoituksen kanssa järjestettiin myös viranomaisille yhteisharjoitus, joka koordinoi hätäkeskuksen tiloista harjoituksen aikana toteutettuja virka-apurasteja. Virallisesti ohjelma alkoi perjantaina kello 9 Kuopiossa Pohjois-Savon aluetoimistossa järjestetyllä moniviranomaiskokouksella, jossa case-tyyillisesti pohdittiin erilaisia virka-aputapauksia. Paikalla oli erittäin kattavasti viranomaisia: poliisin, pelastuslaitoksen, hätäkeskuslaitoksen, puolustusvoimat, ELY:n, keskussairaalan, sosiaali- ja terveysviranomaiset ja Finavian mainitakseni. Takarivistä tilaisuutta sai seurata myös ryhmä maakuntajoukkojen upseerista. Reserviläisille tilaisuudessa mukana olo oli varsin hyvä tilaisuus nähdä kuinka monitahoisia suuremmat onnettomuustilanteet ovat, ja kuinka useata eri tahoja ne koskettavat. Tämän yhteistapaamisen jälkeen olikin



Rastien aiheina olivat kadonneen etsintä, vesivahingontorjunta, myrskytuhon raivaus, alueeristys ja yhteistoiminta helikopterin kanssa.

motivoivaa lähteä harjoittelemaan käytännössä erilaisia virka-aputehtäviä. Harjoituksen soveltava vaihe toteutettiin Rissalassa Karjalan Lennoston tiloissa ja lentokentän ympäristössä. Kaksipäiväinen koulutusosio koostui viidestä neljän tunnin rastikokouksesta. Rastien aiheina olivat kadonneen etsintä, vesivahingontorjunta, myrskytuhon raivaus, alue-eristys ja yhteistoiminta helikopterin kanssa. Vesivahinko- ja myrskytuhorasteista vastasi pelastuslaitos,

muut kolme rastia oli poliisin vetämiä.

Sujuvaa yhteistoimintaa

Susirajan komppaniasta harjoitukseen osallistui 16 henkilöä. Koska rastien sujuvuudeksi toivottiin noin 30 henkeä, saimme vahvistukseksi 13 soturia Pohjois-Savon maakuntakomppaniasta. Rastien aihepiirit olivat kiinnostavia ja etenkin poliisin kanssa toiminta oli entuudestaan tuntematonta.

Näistä lähtökohdista oli hyvä lähteä rakentamaan mielenkiintoista harjoitusta. Koska kokonaisuuden tuli palvella myös viranomaisia, toteutettiin jokainen rasti siten, että tehtävästä vastuussa oleva viranomainen pyysi puolustusvoimilta virka-apua. Virka-apua myönnettiin, ja käskytsketju toteutettiin kuten aidossa tilanteessakin tapahtuisi. Saatuaan käskyn, virka-apuosasto ajoi rastipaikalle ja toteutti siellä saamansa tehtävän. Alkukankeuden ja viestivälinesekaannusten

jälkeen toiminta alkoi luistaa mukavasti. Harjoituksen ylätasoa ja viranomaiset saivat tärkeää tietoa maakuntakomppanioiden toimintakyvystä, reserviupseerit johtamis-harjoitusta ja reserviläiset pääsivät kokeilemaan monipuolisesti taitojaan. Maakuntakomppanioiden reserviläisille harjoituksen parasta antia taisi kuitenkin olla yhteistoiminta yli maakuntarajojen. Vaikka Karjala-Savo välistä huumoripitoista sanailua ilmenikin, oli sillä kuitenkin poikkeuksesta iloinen ja hyväntahtoinen leima. Joskus saattaa tuntua siltä, ettei muita reservitoiminta juurikaan kiinnosta, joten nyt nähdyt sadat innokkaat samanhenkiset maakuntasoturit olivatkin ilo silmällä ja sydämelle. Viimeisenä rastina olleen helikopterirastin jälkeen oli lähes haikeaa jättää hyvästit uusille tuttaville. Sopimukseksi jäi se, että jatkossa Ohtaansalmella ei tarvitse enää jännittää. Harjoitukseen osallistuneena voin suositella virka-apuosastoon liittymistä kaikille maakuntakomppanian jäsenille. Ne henkilöt jotka eivät vielä ole mukana kummassakaan, harkitkaa vakaasti molempiin hakeutumista.

Jarkko Riikonen,
Pohjois-Karjalan
maakuntakomppanian
varapäällikkö

Valmiusharjoituksen yhteysupseerit otettiin tyytyväisyydellä vastaan

Eri viranomaisten yhteistoimintaa koetelleessa ja parantaneessa Poka 2010 -valmiusharjoituksessa marraskuun puolivälissä oli mukana kahdeksan yhteysupseerin ryhmä, joka otettiin harjoituksiin osallistuneissa kunnissa hyvin vastaan. Reserviläisistä koostunut ryhmä sai Kontiorannassa ennen harjoitusta siviilipuolen tietojen ja taitojen jatkeeksi pikakoulutuksen, jossa syvennettiin kunnan valmiusryhmien ja Puolustusvoimien välisen yhteistyön kuvioita. Allekirjoittanut osallistui yhteysupseerina Outokummun kaupungin ja Polvijärven kunnan valmiusryhmien toimintaan. Lähes loppuun asti salaisuutena säilynyt yhteysupseerin nimi herätti paljastuessaan myönteistä hilpeyttä, sillä olen kyseisiin virkamiehiin yhteydessä viikoittain, joskus lähes päivittäin, siviililyön, paikallislehden, kautta. - Kyllä me huomasimme nimen listassa, mutta ei kyllä arvattu kuka tänne tulee, kahvipöydässä naurettiin. Tämä etukäteen tunteminen ei ainakaan haitannut työskentelyä millään lailla. Yhteistyö sujui reippaan asiallisesti puolin ja toisin, eikä yhteysupseerin univormu kangistanut kielenkantoja kummallakaan puolella.



Kunnanjohtaja Pauli Vaittinen antoi sähkökatkon aikana tilannetiedotuksen virväkännykän kautta. Kuulolla olivat yhteysupseeri Jari Partanen, Pelastusopiston kouluttaja Markus Ström ja kunnasta Raili Mönttinen sekä Heikki Sirviö.

Joukko kasvaa jatkossa

Vaikka valmiusharjoitus pidettiin maakunnan kaikissa kunnissa, niin yhteysupseerien ryhmä oli läsnä lähinnä Joensuu- ja lähikunnissa. Tavoitteena on, että vastaavissa harjoituksissa nähdään yhteysupseeri jokaisessa kunnassa. Nyt yhteysupseerit olivat läsnä myös aluehallintoviranomaisten ja pelastuslaitoksen johtokeskuksissa. Harjoituksen pääosissa olivatkin aluehallinnon, pelastustoimen ja kuntien viranomaiset.

Puolustusvoimat tuki kaikkia näitä viranomaisia tarpeen mukaan. Yhteysupseeriryhmän vetäjänä ja kouluttajana toimi everstilutnantti evp. Kari Kalinen. Testissä olivat ennen kaikkea viranomaisten uusien organisaatioiden välinen yhteistyö ja kunnissa valmiussuunnitelmien toimiminen sekä niiden testaaminen.

Paikkavaroja ja virka-apupyynnöitä

Kunnissa harjoituksen pääpaino oli

viranomaisten välisessä yhteistyössä, evakointiharjoituksessa ja erilaisiin poikkeustilanteisiin, esimerkiksi laaja sähkökatkos, sopeutumisessa. Erityisen tärkeäksi koettiin viestiyhteyksien pelaaminen ja ylipäättään tiedottaminen. - Miten tämä toimii ja mitä nappia painetaan, kysyttiin kunnissa varsinkin alussa, kun virven käyttöä opeteltiin. Yhteysupseerit osallistuivat harjoitukseen ottamalla vastaan virka-apupyynnöitä ja antamalla tietoa sotilaallisesta valmiudesta, jota oltiin kohottamassa maakunnan alueella. Yhteysupseerit arvioivat harjoituksen kulkua jo kunnissa ja kävivät omaa läpi omaa palautettaan ryhmänjohtajan ja everstilutnantti Jouni Mattilan kanssa. Kunnissa käytiin läpi muun muassa yhteistoimintasopimus ja katsottiin, että kunnilla ja Puolustusvoimilla ei ole yhteisiä paikkavaroja. - Yhteistyö oli ilman muuta hyvää. Toivon, että yhteysupseeri on jatkossa aina läsnä vastaavissa harjoituksissa. Kunnan ja Puolustusvoimien yhteydenpitoa voi tiivistää entisestään, toivoi Polvijärven kunnanjohtaja Pauli Vaittinen.

Teksti: Jari Partanen
Kuva: Kimmo Timonen

Ostoslistan kanssa sotkuun

Astuin palvelukseen Uudenmaan Rakuunapataljoonan Kuolemaneskadroonaan (2. Eskadroona). Ensimmäisen päivän iltana opetin taululta arvomerkkejä alokastoverilleni ja pari alikersanttia kiinnitti siihen huomionsa. Tulivat vielä tenttaamaan minua, ja kun itse sotkivat laivaston hihamerkit, niin keksivät panna käsittelemään aseita. Purin ja kokosin kiväärin lukon melko nopeasti, sitten kiusasivat konepistoolilla ja senkin purin ja kokosin, itse vielä pyysin Parabellumin käsittelyyn. Kiitän kaikkea osaamisestani vääpeli-enoani, joka kesämökkimme lähellä palveli Ohemäen Asevarikolla. Alikersantit pääsivät minut Sotilaskotiin tunniksi. Alokastoverit antoivat hirmuisen listan tupakan, suklaan ym. ostamisista, että tunti riitti juuri ja juuri, mutta munkkikahvit jäivät juomatta. Harmitti!

Reijo Kohonen Kuolemaneskadroonasta

Sotilaskotiauto

Sotilaskotimuistot alkavat siitä, kun meille alokkaille opetettiin käytöstapoja; asennon tekeminen, tervehtiminen, arvomerkkien tunteminen jne. "Testit" oli läpäistävä päästäksemme Sotilaskotiin. Koska ensimmäiset päivät alokkaana olivat henkisesti raskaimmat, kasarmista ei saanut poistua, uusi, vieras ympäristö niin olihan se sitten yhtä juhlaa, kun ihan yksin tai kaverin kanssa, sai lähteä "Sotkuun" eikä tarvinnut kulkea muodostelmassa! Ja kun tiesi, että Sotilaskodista sai sillä markan päivärahalla sen kahvin ja munkin. Lämpöisimmät muistot Sotilaskodista ja sotilaskotisisarista ovat kuitenkin, kun olimme pitempiäaikaisissa maastoharjoituksissa ja Sotilaskotiauto tuli taukopaikalle. Liekö koskaan aiemmin tai sen jälkeen kahvi ja munkki maistunut niin hyvälle, kuin silloin, kun kylmänä päivänä sai kuumaa kahvin juotavaksi ja lämpimän munkin syötäväksi!

Erkki Räsänen Outokummusta

Kolome komiaa Seinäjoella

Suomen Reserviupseeriliiton korkein päättävä elin, joka kolmas vuosi järjestettävä liittokokous pidettiin 20.11.2010 Seinäjoella. Tapahtuma oli näyttävä kokonaisuus. Se oli nimeään myöten komia ja innovatiivinen tapahtuma, missä kolme merkittävää maanpuolustusjärjestöä pitivät yhtä aikaa liittokokouksensa. Tämä Reserviupseeriliiton, Reserviläisliiton ja Maanpuolustusnaisten Liiton yhteinen kokousviikonloppu oli hieno esimerkki luovasta tavasta toteuttaa suuri kokoustapahtuma.

Kolmessa osastossa poikki Suomen

Piirimme valmistautui liittokokouksiin järjestämällä Etelä-Pohjanmaalle kyyditykset, että kynnys lähteä viikonlopuksi toiselle puolelle Suomea olisi matalampi. Pohjois-Karjalan kokousedustajat suorittivat moottorimarssin Seinäjoelle kolmena eri osastona. Maakuntamme vapaaehtoisen maanpuolustustyön tukijat olivat antaneet kokousedustajien käyttöön ajoneuvot, joilla pitkästä matkaa sujui liukkaasti. Tästä onnistuneesta järjestelystä kiitämme kyyditystukijoitamme. Kuljetukset järjestimme sen mukaan, mihin aikaan kukin pääsi lähtemään, sekä perillä olojan tarpeen mukaan. Osasto Scania Rent ja Osasto Laakkonen ajelivat väljemmällä aikataululla kokouspaikkakunnalle. Meidän autokuntamme, Osasto Hartikainen, kiirehti kohti Seinäjokea, sillä minulla alkoi RUL:n liittohallituksen kokous jo perjantai-iltana klo 18.00. Talvisen liukkaassa kelissä vakaa Citroen allamme ehdimmekin pimenneessä illassa ajoissa perille ja kokoukseen. Kokousta seurasi vielä Seinäjoen kaupungin vastaanotto kaupungintalolla. Tilaisuuden järjestelyissä heijastui pohjalaisien hyvin vahva maanpuolustushenki. Tilaisuuteen loi lisämausteen se, että illan isäntä, Seinäjoen kaupunginjohtaja Jorma Rasinmäki, on tuttu mies ja ainahan tuttuja on kiva tavata.

Touhukas lauantai

Varsinaiset liittokokoukset pidettiin lauantaina 20.11. Kokouksiin valmistautuminen alkoi jo aamupäivällä, sillä klo 10.00 alkaen oli ilmoittautuminen, valtakirjojen tarkastaminen ja kokouskahvit. Kahvitilaisuuden aikana olikin hyvää aikaa vaihtaa kuulumisia eri puolelta Suomea tulleiden reserviupseeriden kesken. Viikonlopun avajaistapahtuma pidettiin koulutuskeskus Sedun Törnävä -salissa lauantaina klo 12.00. Tilaisuuden avasi RUL:n puheenjohtaja Mika Hannula. Puheen tilaisuudessa esitti pääesikunnan päällikkö, kenraaliluutnantti Markku Koli. Tilaisuuden musiikista vastasivat Pohjanmaan- ja Satakunnan Sotilassoittokunnat varmallalla ammattitaidolla.

Kolmivuotissuunnitelma ja henkilövalintoja liittokokouksessa

Liittokokoukset järjestettiin kolmessa eri paikassa. Reser-



Puheenjohtaja Mika Hannula (keskellä), toiminnanjohtaja Janne Kosonen ja Pohjois-Karjalan pojat. Kuva: Liisa Itäniva.

viupseeriliiton liittokokous pidettiin samaisessa Törnävä -salissa. Siinä valittiin liitolle puheenjohtaja ja uusi liittovaltuusto sekä hyväksyttiin kolmivuotissuunnitelma vuosiksi 2011 – 2013. Puheenjohtajan valinta meni tyylikkäästi, sillä liittoa kolme vuotta luotsannut puheenjohtaja professori Mika Hannula oli ilmoittanut olevansa käytettävissä puheenjohtajaksi myös tulevalle kaudelle. Haastajia puheenjohtajakilpaan ei ilmaantunut, joten Mika Hannula valittiin yksimielisesti toiselle kaudelle raikuvien aplodien saattelemana.

Liittovaltuustopaikoissa oli meillä oma jännittämien, sillä Pohjois-Karjalaan oli tarjolla poikkeuksellisesti kaksi paikkaa. Yhteistyö Itä-Suomen piirin kanssa toi tulosta ja liittovaltuustoon valittiin Juha Rytönen ja Pekka Laakkonen. Onnea uusille valtuutetuille!

Viikonloppuna hyväksyttyä liiton uutta strategiaa varten suoritettiin viime vuonna laaja järjestökysely, jonka tuloksia työstettiin liittohallituksessa ja -valtuustossa. Jäsenyhdistyksillä ja piireillä oli myös mahdollisuus vaikuttaa suunnitelmaan kommentoimalla luonnosta. Suunnitelma linjaa ja ohjaa toimintaamme melko selkeästi liiton tasolta aivan yksittäisen reserviupseerin tasolle asti, joten siihen kannattaa tutustua.

Reserviläisliiton puolella puheenjohtajan paikasta käytiin tiukka äänestyskampppailu. Liiton puheenjohtajana jatkaa edelleen kansanedustaja Markku Pakkanen Kouvola.

Mentiin bussilla

Tapahtumia Seinäjoella oli runsaasti sekä monessa eri paikassa. Myös seuralaiset oli huomioitu järjestämällä heille

tutustumiskäynti Suojeluskunta- ja Lotta Svärd -museoon sekä Pohjalaisiin Suurmärkinoiniin Seinäjoki Arenalla. Kulkeminen eri paikkojen välillä sujui erittäin vaivattomasti, sillä paikallisella murteella sanottuna huomasi, että sinivalaakoset Härmän Liikenteen pohjalaasbussit trykkäsivät eri tapahtumapaikkojen ja hotellien väliä, notta oman pirsin käyttöön ei ollut tarvetta. Ja se oli ihan ilimaasta lystiä.

Pääjuhla

Lauantai-iltana 19.30 alkaen koulutuskeskus Sedun tiloissa järjestettiin ohjelmallinen juhlaillallinen, johon olivat kaikkien liittokokousten edustajat puolisoineen tervetulleita. Juhla olikin lämminhenkisen pohjojalaasen huumorin

sävyttämä, mitä esittivät Ryskööremmi lausumalla ja Heikkoolenki laulamalla. Me pohjoiskarjalaiset reserviupseerit istuimme samassa pöydässä Laakin Erkin isällisessä ohjauksessa. Ja kaikki Erkin tuntevat tietävät, että nauroimme illan mahat kippurassa hänen teräville lausahduksilleen. Juhlapäivällisen syötyämme ja pohjalaisen sanailun tauottua juhlailla eteni siten, että siirryimme kadun yli Hotelli Sorsanpesään. Siellä ilta jatkuu reserviläistanssien merkeissä, mitä tahditti Yhen tähän kvartetti. Tanssin riemun ja reserviupseerien toiminnan reflektoinnin sävyttämänä ilta sujui vauhdikkaasti.

Sunnuntaipäivä Seinäjoella

Aamutuimaan oli herätys,

juhlapuku päälle, pikainen aamupala, lippu kainaloon ja Härmän liikenteen bussiin. Ilmassa oli odottava tunnelma. Näyttävän suuri kolmen maanpuolustusjärjestön lippulinna järjestyi Seinäjoen kansalaistorille klo 9.15.

Reserviupseeripiirimme lippu sekä Joensuun ja Kontiolahden reserviupseeriyhdistysten liput liehuivat ylväänä joukossa. Lisäksi Itäivän Liisa antoi virka-apua ristiinalaisille kantaen heidän lippuaan. Heidän lippunsa meinasi olla lippu ilman kantajaa, koska Pentti Nuutinen Mikkelistä valittiin kantamaan RUL:n lippua. Lippulinna marssi Seinäjoen katuja pitkin rumpupatterin tahdittamana Suomen Marsalkka Mannerheimin patsaalle, missä liittojen puheenjohtajat suorittivat seppeleenlaskun.

Aamupäivän juhlallisuudet jatkuivat jumalanpalveluksella Alvar Aallon piirtämässä Lakeuden Ristin kirkossa. Viikonlopun kruunasi valtakunnallinen maanpuolustusjuhla koulutuskeskus Sedun Törnävä -salissa. Juhlapuhujana oli eduskunnan varapuhemies Seppo Kääriäinen. Maanpuolustusjuhla oli samalla Etelä-Pohjanmaan Reserviläispiirin 50 -vuotisjuhla.

Pois unteluu ja hervakkuus!

Liittokokouspäivät painoivat jo jaloissa, mutta Vaasan marssin sanoin; pois unteluu ja hervakkuus.

Niinpä kotimaakuntaan Pohjois-Karjalan kokousedustajat autoilivat seitsemän tunnin ajan tyytyväisinä ja terhakkaina. Viikonloppu oli onnistunut ja hyvät suhteemme eri reserviupseeriin entisestään vahvistuneet.

Teksti: Harri Norismaa



Pohjois-Karjalan Reserviläispiiri luovutti Seinäjoen syyskokouksen yhteydessä 50-vuotista taivaltaan juhlineelle Etelä-Pohjanmaan Reserviläispiirille piirin standaarin. Standaarin luovuttivat piirin 1. varapuheenjohtaja Timo Mononen, Joensuun Reserviläiset ry:n puheenjohtaja Ilkka Savolahti ja piirin entinen puheenjohtaja Aimo Issakainen.

YRITYKSET ESITTELYSSÄ!

- Perusteellisuus on alkanut pikkuhiljaa kadota. Kaikki koneellistuu, ja peruskäsi-työläisille ei oikein ole enää töitä. Työelämä on entistä enemmän ruutuun tuijottelemista ja toisten palvelemista. Mutta jos vain pesemme paitoja toisillemme, niin se ei pitkän päälle kansakuntaa kannattele. Myös palvelun pitäisi olla tuottavaa, pohtii joensuulainen metallimies ja pitkän linjan yrittäjä Väinö Toro.

Eletyt 89 vuotta ovat kohdelleet miestä ihmeen lempeästi. Ryhti on sotilaallinen ja askel vetävä. Silmistä tuikkii ymmärtäväinen ja humoristinen pilke. Eikä silmälasejakaan ole käytössä.

- Totta puhuen silmät on operoitu, ja matalaan autoon on jo hankala istahtaa. Ajokortti on kuitenkin voimassa ensi kesään saakka ja tarkoitus olisi se vielä uusia, hän nauraa.

Toro on Laatokan rannalla sijaitsevasta Hiitolan pitäjistä syntynyt, mutta perhe muutti Suojärvelle pojan ollessa kaksi ja puolivuotias. Jo koulun puutoissa poika osoitti kätevyytensä, ja 15-vuotiaana hän pääsi paikalliselle korjaamolle töihin.

- Vilkkaalla paikkakunnalla oli jo siihen aikaan autojen huolto- ja korjaustöitä. Nimismiehellä, lääkäreillä ja metsänhoitajilla oli autot, ja myös muutamia ammattiautoilijoitakin liikenteessä pyöri.

Talvisodan syttyessä Toro oli suojeleuskunnan "leivissä".

- Meitä oli Suvilahdessa yhdessä talossa sellainen poikaosasto. Päivystettiin ja tehtiin mitä määrättiin. Hyrsylän mutkahan siinä menetettiin heti, ja sodan toisen tai kolmannen päivän illalla lähti viimeiset kuljetukset Suojärveltä pois.

Tie kulki Ägläjärven kautta Tolvajärvelle ja Vanhaan Värtsilään. Talvisodan päättyessä tuli lähtöpässi myös Värtsilästä.

- Sotaväkeen menin Hämeenlinnan Poltinahoon syyskuussa 1941. Eihän sitä oppinut alkuun kunniaa kunnolla tekemään, putkaanhan siitä joutui. Kolmen kuukauden koulutuksen jälkeen meidät siirrettiin täydennysporukkaan jo vallattuun Petroskoihin, suomalaisittain Äänislinnaan.

Remonttia tulihelvetissä

Everstilutnantti Björkmanin komentama Panssariprikaati perustettiin maaliskuussa 1942 Äänislinnassa. Panssaridivisioonan komentajana oli koko sen olemassaolon ajan kuulu kenraalimajuri Ruben Lagus, Mannerheim-ristin ritareista ensimmäinen.

- Kuului toisen panssaripataljoonan neljännen komppanian niin sanottuun asentaja- ja korjausryhmään.

Kevättalvella 1944 panssarijoukkoja siirrettiin länteen päin. Toron porukan sijoituspaikka oli Joutsenon kohdalla oleva Jääski.

- Kun Kannakselle tarvittiin kesällä joukkoja, niin siirryimme junalla Perkjärven asemalle. Siellä jo lastaussiltojen vierestä kulki haavoittuneita kotiin



Kolme sotaa kokenut Väinö Toro on ahkera mies, mutta tähdentää myös miettimisaikojen ja levon merkitystä.

Väinö Toro - seppä jo syntyessään

päin, ja ne huutelivat, että älkää enää menkö sinne. Huusimme vastaan, että nyt on meidän vuoro.

Torolla on kesästä 1944 vain vähän selkeitä muistikuvia.

- Se oli jatkuvaa pyöritystä ja valvomista. Asioista ei tiedetty, piti vain pysyä vauhdissa mukana. Huoltomiesten homma oli sellaista, että vaunu korjattiin siinä missä se rikkoontui. Jos se voitiin hinata pois, niin sitten korjaus tehtiin taaempaan. Toro kerkisi vielä syksyllä 1944 matkustaa Lapin sodan aloitukseen, mutta kotiutettiin Pudasjärven liepeiltä rauhansopimuksen ehtojen mukaisesti marraskuussa. Soturi oli Hämeenlinnassa vielä sairaalassakin pari viikkoa rajun kuumetaudin jäljiltä.

- Asioiden hoito sotimalla ei kuulu ensinkään vakaalle ihmisluonteelle. Mutta jos ei olisi sodittu, Suomen olisi käynyt huonosti. Jälkeenpäin asioita pohdiskeltua olen kauhistellut, miten hirveässä tilanteessa me suomalaiset olimme. Oli aivan käsittämätön juttu, että sieltä selvitettiin.

Yritys pystyy

Väinö Toro laskeutui junasta Joensuun asemalle joulukuussa 1944. Asuntoa ei ollut tiedossa, ja rahatkaan eivät taskussa juuri painaneet. Aseveljien kimppa-asunto löytyi kuitenkin nopeasti jostain "hevoskuppilan talosta". Löytyi myös "koulutusta" vastaava työpaikka pajasta parin viikon etsiskelyn jälkeen.

- Parin vuoden kuluttua sain vuokrattua Niinivaaralta autotaliin korjaamotoimintaa varten. Työkaluja

piti itse tehdä, mutta niitä lainasi myös eräs Suojärven evakkoystävistä. Nopeasti huomasin, että yksi mies pajassa tarvitsisi ainakin kolme kättä. Jo uudelle vuosikymmenelle siirryttäessä miehitys pajassa oli kasvanut neljällä, ja vuonna 1953 nykyiselle Teollisuuskadulle rakennettiin ensimmäinen halli.

- Kokoa oli jotain 150 neliömetriä. Alusta lähtien Niinivaaralla tehtiin kolarikorjauksia ja automaalaus, ja samoja hommia jatkettiin täällä. Asiakaskunta kasvoi ja töitä riitti kiireeksi asti. Vuosina 1961 ja 1971 hallia suurennettiin yhteensä 1 900 neliömetrillä. Sen jälkeen on rakennettu vielä kaksi hallia Teollisuuskadulle ja yksi Kuurnankadulle. Parhaimmillaan oli yrityksessä kesälomittajineen töissä 31 henkilöä.

- Korjattiin rekkoja, nosturi- ja kippilaitteita, yleensä kaikkia kuorma-autovarusteita. Rakennettiin lavoja, tehtiin puoliperävaunuja ja kääntöpöytiä. 15 vuotta pyörítettii traktorikauppaa. Myynnissä oli myös kaivureita ja kuormaajia. Varaosamyynnissä oli kaikkea mitä näihin liittyi. Eräänä yönä 1990-luvulla marka devalvoitiin. Moni ulkomaanvaluutoilla pelannut hävisi yritysrekisteristä.

- Kaverit sanoivat, että nyt Väinö pullahtaa niin kuin muutkin. Mutta en ole koskaan elänyt yli varojeni. Taimi-vaimolle olen aina tähdentänyt, että olen vain

panssarivaunu- ja autoasentaja, ja sillä tasolla eletään. Joka tapauksessa yrityksen toimintaa lähettiin ajamaan alas. Tällä hetkellä Toron kaikki hallit ovat vuokralaisten käytössä, ja kommandiitti-yhtiö on lopettelemassa toimintaansa.

- Se on käsittämätöntä tämä ihmisen elämä. Mikä pistää meidät tällä tavalla touhuamaan, mies ihmettelee.

Isänmaallisuutta

Mikä on terveen olemuksesi salaisuus?

- Pitää olla uttara, tehdä ja touhuta, olla mukana joukossa. Mutta pitää järjestää välillä myös miettimisaikaa, ja joskus on annettava itselleen lupa olla vähän aikaa ihan laiska. Haaveita pitää olla, ne pitävät elämää koossa. Kävelemällä ja hiihtämällä olen pitänyt kuntoani yllä. Reservin kersantti on toiminut muun muassa Vapaussodan perinneyhdistyksessä, Joensuun Sotaveteraaneissa, ja reserviläisyhdistyksessä. Hän on myös Karjalan Pojat - lehden pitkäaikainen tukija. Kiitolliset reserviläisjärjestöt ja lehden tekijät haluaisivat tietää, mistä isänmaallisuutesi kumpuaa? - Se johtuu varmaan tästä historiasta. Olen viettänyt lapsuuteni, kouluikäni - ensimmäiset 18 vuotta elämästäni tuolla itärajan takana. Siellä olen retkeillyt ja oppinut partiotaitoja. Ehkä tuo Karjalan menetyks on sitä luokkaa, että isänmaallinen ajattelutapa syntyy, toteaa Väinö Toro.

Teksti ja kuva: Armas Härkönen

Sotilaskotimuistoja

Kahvia ja munkkia pakkasessa

Joulukuussa 1983 Rovajärven talvileiri alkoi juuri ennen itsenäisyyspäivää. Vielä Misissä junasta noustessa oli nuoskakeli, mutta kaksi päivää myöhemmin pakastui. Ja kun Rovajärvellä pakastuu, niin silloin kylmää riittää. Parhaimmillaan pakkasmittarit näyttivät -41 astetta. Kovan pakkasen johdosta flunssaiset varusmiehet lähetettiin nopeasti Rovaniemelle tai Ylämyllylle sairastamaan. Ja niinpä nuoremmille tykkimiehille sattui kaikki mahdolliset ja mahdollottomat väijyvuorot. Päivän valoa oli vain muutama tunti ennen hämärää, joka nopeasti vaihtui pimeäksi, oli siis aika ankeaa. Kunnes vahva huhu varmistui ja patteriston alueelle oli todellakin tullut Ylämyllyn Sotilaskodin sotkuauto. Kuuma kahvi ja tuore munkki puolijoukkueteltassa ja taas jaksoi väijyä. Samalla leirillä yliluutnantti Mutanen halusi kohottaa patterin miesten mielialaa ja lupasi yhtenä iltana tarjota munkit. Kuljettaja Hujanen sai setelin ja tehtäväksi hakea munkkeja sotkuautolta. Ilmeisesti tehtävän antoa olisi kannattanut hieman tarkentaa, sillä kun hän tuli käytettyään koko rahan munkkeihin, niin sitä muovipussillista munkkeja aika pitkään teltassa pureskeltiin. **Janne Kosonen, varusmiehenä 1983 - 1984 Ylämyllyllä ja Haminassa**

Berliininmunkkeja ja sukkahousuja

Alokaana ei päässyt sotilaskotiin ennen kuin osasi päivystäjän kysymät arvo-merkit. Niitä sitten tupakavereiden kanssa ankarasti päntättiin. Muutenkin alokaskoulutuksen alkuaika oli niin tiukkaa, että sotkuun saattoi päästä käymään lähinnä sotkurakettina pesemään sotilaskotisaren apuna likaisia kahvikuppeja ja pyyhkimään munkkisokereita pöydiltä. Se aika kuitenkin koitti, että arvomerkit olivat tentitty hyväksytysti, ja heti ensimmäisellä kerralla silloinen tyttöystävä tuli tapaamaan alokasta tuoden ryhmänjohtajan neuvomana nyloisukkahousut saappaiden kiillotusta varten: ohjeen mukaan kun haarakiilalla hiukan hankasi, niin saappaista näki kuvansa... Palvelusajan loppuaika kokelaana toi mahdollisuuden käydä sotkussa jopa päiväkahvilla. En koskaan tule unohtamaan Immolan berliininmunkkeja, jotka maultaan olivat jumalaisia - ja toivat vyötärölle muutaman yllättävän lisäkilon. Kiitollisuudella muistelen sotilaskodin henkilökunnan miellyttävyyttä ja palvelualttiutta Immolassa 1980-luvun loppupuolella.

Antti Eteläpää

Vanhin vapaaehtoisuuteen perustuva maanpuolustusjärjestö

Sotilaskotijärjestö on maamme vanhin, vuodesta 1918 yhtäjaksoisesti toiminut vapaaehtoisuuteen perustuva maanpuolustusjärjestö. Sotilaskotityötä tehdään 37 yhdistyksen ja yli 6 000 sisaren voimin eri varuskunnissa niin maissa, rajoilla, rannikoilla kuin linnakesaarillakin huimat 200 000 tuntia vuodessa suomalaisen varusmiehen hyväksi!

Sotilaskotijärjestön muodostavat Sotilaskotiliitto ja 37 sotilaskotiyhdistystä paikallisosastoineen.

Järjestön perustehtävänä on turvata varusmiesten ja reservin kertausharjoituksissa olevien hyvinvointi. Järjestö toimii maanpuolustushenkeä ja -valmiutta edistävänä vapaaehtoisjärjestönä.

Sotilaskodit palvelevat varusmiehiä Puolustusvoimien joukko-

osastoissa, leirialueilla ja maastoharjoituksissa. Sotilaskotitoiminta on vapaaehtoista maanpuolustustyötä, jossa toimitaan varusmiesten ja reservin kertausharjoituksissa olevien hyvinvoinnin ja viihtyvyyden parantamiseksi. Sotilaskodeissa varusmiehet voivat tavata läheisiään, käyttää internetiä, lukea päivän lehtiä ja nauttia sotilaskodin antimista ja muista palveluista. Sotilaskoteja ylläpitävät itsenäiset sotilaskotiyhdistykset. Sotilaskotijärjestö tukee varusmiesten viihtyvyyttä vuosittain yli puolella miljoonalla eurolla esimerkiksi järjestämällä konsertteja, hankkimalla urheiluvälineitä ja ylläpitämällä internet-yhteyksiä.

Lähde: Sotilaskotiliitto

Kontiolahden sotilaskotiyhdistys ry

”Evakko-yhdistyksen” taival Laatokalta Höytiäiselle

Tammikuussa 1934 julkaistiin Lahdenpohjan kauppalassa ilmestyneessä Jaakkiman sanomissa kirjoitus, jossa pastori Eero Hälvä vetosi lukijoihin sotilaskotiyhdistyksen perustamisen puolesta Viipurin rykmentin sotilaita palvelemaan. Pastorin mukaan ”pojat elivät kuin pussissa, kun ei ollut sanomalehtiäkään luettavaksi”. 31.1.1934 rykmentti kutsui koolle asianharrastajia, joita saapui paikalle 50 henkeä ja Jaakkiman sotilaskotiyhdistyksen perustava kokous pidettiin rykmentin voimistelusalissa 18.2.1934.

Työ aloitettiin vaatimattomasti ensin rykmentin ruokalassa iltaisin, myöhemmin AUK:n kellariin kunnostetuissa tiloissa. Yhdistyksen ensimmäisen ”oikean” kodin vihkiäisiä vietettiin marraskuussa 1937.

Komeaan kotiin mahtui kerrallaan 500 miestä. Vihkiäispuheessaan yhdistyksen puheenjohtaja Martta Gulin toivoi, että tämä koti olisi ”jumalanpelon ja isänmaanrakkauden työssijä”.

Sota-ajan kodit

Talvisodan puhjetessa 1939 Viipurin rykmentti jätti Huhnamäen varuskunnan ja suurin osa sotilaskotiyhdistyksen johtokuntaa ja jäseniä evakuoitiin Huhnamäeltä. Irtaimisto saatiin jokseenkin kokonaisuudessaan siirrettyä Kontiolahdelle. Jaakkima jäi rajan taakse ja sittemmin tuli tuhosi sotilaskodin.

Yhdistyksen toimintaa päätettiin jatkaa Kontiorannassa, jonne Viipurin rykmentin osia ja muitakin joukkoja oli sijoitettu. Jaakkiman sotilaskotiyhdistyksen toiminta pääsi uuteen alkuun varuskunnan alueella olevassa 6 x 36 m:n suuruudessa parakissa. Jatkosodan aikana toimitettiin myös rintamalla, jonne perustettiin yhdistyksen toimesta kuusi kotia. Osa näistä oli korsukoteja ja osa maanpäällisiä. Erityisen viihtyisäksi on mainittu ”Haamu”-niminen koti ja ”Rotjoilassa” kävivät monet viihdetaitelijat yleisillä viihdytyskiertueillaan. Lisäksi yhdistys harjoitti kantiinotoimintaa alueen sotasairaaloissa.

Nimi vaihtuu

Sodan päätyttyä toiminta keskittyi Kontiorantaan ja



Kuvassa Kontiorannan sotilaskodin hengettäristä Kaisa Kankainen (vas.) ja Pirjo Leppänen. Kuva: Ari Eskelinen.

vuonna 1945 yhdistyksen nimi muutettiin Kontiolahden sotilaskotiyhdistykseksi. Toimintaa jatkettiin edelleen parakkikodissa, mutta joulukuussa 1946, vain pari päivää ennen joulujuhlaa tuli pääsi valloilleen parakkikodissa polttaa sen perustuksia myöten. Samalla tuhoutui Huhnamäeltä ja rintamakodeista pelastettu arvokas irtaimisto. Jälleen aloitettiin alusta, tällä kertaa yksihuoneisessa parakissa, jossa pystyttiin lähinnä keittämään kahvit. Tulipalosta oli kuitenkin se hyvä seuraus, että sotilaskotiyhdistyksen oman talon rakennushanke sai vauhtia. Uusi rakennus valmistuikin ripeästi ja vihkiäisjuhlaa vietettiin 9.4.1948.

Toiminta vakiintuu

60-luvulla Kontiorannan varuskunnan rakentaminen oli edennyt niin pitkälle, että oli sotilaskodin vuoro. Aiemmat kodit oli rakennettu yhdistyksen varoilla ja sieltä täältä lainaa hankkien. Nyt talo rakennettiin puolustusministeriön toimesta. Nykyisin käytössä oleva sotilaskoti valmistui Höytiäisen rannalle 1961. Uuteen taloon tultaessa oli toiminta kiteytynyt tapahtuvaksi eri jaostoissa, kuten se toimii tänäkin päivänä. Kuten muissakin yhdistyksissä, jaostoista löytyy jokaiselle jotakin. Yhdistyksessä toimii nykyisin tarjoilu-, kirjasto-, musiikki-, ohjelma-, hengellinen -

sairaala-, LSK-, puutarha-, ja seniorijaostot.

Sotilaskodin tiloja on vuosien varrella remontoitu tarpeiden ja toimintojen muuttuessa.

Vuonna 1994 sotilaskodin ilme muuttui valoisammaksi, värikkäämmäksi ja viihtyisämmäksi, kun eteisen seiiniin taiteiltiin puistomaisema, penkit sekä lyhdyt ja myyntilinjasto sai markiisikatoksen. Kolme vuotta myöhemmin saatiin uusi leipomo sotilaskodin omiin tiloihin.

Tulevaisuus

Puolustusvoimien kehittäminen etenee ja tuo muutoksia myös sotilaskotitoimintaan. Säästötoimet, kuten varuskuntien lakkauttaminen, eivät onneksemme vielä ole kohdistuneet Kontiorantaan. Jatkossa joudumme varautumaan entistä suurempiin saapumisiin. Vaikka varusmiehemme sotilaskodin palveluihin liittyvässä käyttäjätutkimuksessa kehuivat kotiamme mm. seuraavasti ”kodikas”, ”paras asia intissä!”, ”viihtyisä”, ”jeespaikka”, ”hittimestä”, ”paras sotku missä olen ollut”, niin palautetta tuli myös tilojen ahtaudesta. Joten tilojen käyttöä joudumme jälleen pohtimaan, unohtamatta kuitenkaan viihtyisyyttä.

Artikkelin tietolähteenä on käytetty yhdistyksen historiikkeja. Teksti: Anki Geddala

Tuntemattoman sotilaan sukat

Sotilaskotiliitto täyttää ensi vuonna 90 vuotta. Juhlavuoden kunniaksi liitto haluaa ilahduttaa varusmiehiä lämpimillä, käsin kudotuilla villasukilla. Sukat lahjoitetaan vuonna 2011 varusmiespalvelukseen astuville nuorille miehille ja naisille henkilökohtaisesti. Mukana haasteessa ovat jo Naisten Valmiusliiton jäsenjärjestöt. Tavoitteena on kutoa noin 25 000 sukkaparia. Valmiit sukat toimitetaan lähimpään sotilaskotiyhdistykseen tai Sotilaskotiliittoon.

Saapumiserä I/2011 astuu palvelukseen 10.1. ja saapumiserä II/2011 11.7. Sotilaskotiliitossa toivotaan, että sukat valmistuvat vuoden 2010 loppuun mennessä, mutta viimeistään 30.5.2011 mennessä.

Jokainen varusmies saa sukat mukaansa palvelusajansa päätyttyä muistoksi kansalaisvelvollisuutensa suorittamisesta.

Sukkatalkoissa ovat myös Ilomantsin Rajasotilaskotiyhdistyksen naiset. Kuva: Mervi Nevalainen.



Rääkkylän vastuunkantajat

Kesän kuumat kisat on tältä vuodelta pidetty. Joukkueen verran miehiä tuli pimeässä marraskuun illassa Rääkkylän ”piilopirttiin, maan alle.” Tarkoitus oli syyskokouksessa vaihtaa uusia miehiä ”valjaisiin” – vetovuoroon. Samalla tehtiin ”katseella täyskäännös” menneeseen vuoteen ja sen tuloksiin. Viimeisen kerran nuiji kahdeksan vuoden kokemuksella päätökset läpi reservin väepeli Harri Rantametsä. Hän on vuodesta 1957 lähtien kuudes puheenjohtaja Rääkkylän 80-luvulla jo pieneksi käyneessä, mutta yhä aktiivisessa joukossa. Rääkkylän väkiluku on kutistunut jo rimaa hipoen 3 000 asukkaaseen. Mitenkä sitä enää siitä joukosta reservin komppaniaa pystyy kokoamaan – ainakaan rauhan aikana? Ilman tykistön reservin kersantti Kari Ilvosen aktiivista panosta olisi saattanut jopa käydä niin, että Kuusmin katettu rata olisi jäänyt ”pelkästään” hirmviesten harjoituspaikaksi. Reserviläiset ovat sentään vielä kenttäkelpoista väkeä

– ainakin ne aktiivit, jotka rataa käyttävät. Mutta ei se määrä vaan laatu! Rääkkylän Reserviläisten puheenjohtajan vaihdoksen myötä tuli hallitukseenkin tehtyä nuorennusleikkaus. Pasi Multanen tuli perhesyistä pois jääneen jutun tekijän tilalle. Harri Rantametsä on hiukan ”Koskelan” tyyppinen johtaja, jota miehet varmasti seuraisivat myös tosipaikassa. Mutta uusi ja nuorempi mies on varmasti yhtä ”lujaa ainesta” – tulevat vuodet sen näyttävät.

Karttusesta puheenjohtaja

Mika Karttunen on mies, jonka käsi ei vapissut, kun hän otti perinnelipun- ja vastuun Rääkkylän Reserviläisten tulevaisuuden suunnitelmista. (Eikä Mikan käsi takuulla vapise varsinkaan Kuusmin radalla, jossa hän on aina ”kolmen kärjessä”). Eli hyvältä näyttää – nuori mies, jämäpti luonne, vakaa käsi. Viimeistä kokousta vetävä puheenjohtaja Rantametsä jätti – kuin testamentiksi lauseen: On pärjättävä omillaan. Hän viittasi kai Reserviläisten ”budjettiin” – joka taitaa



Puheenjohtaja evp. Harri Rantametsä (vas.) luovutti ”huojentuneena” vastuun uudelle puheenjohtajalle, Mika Karttuselle.

mahtua ”yhteen isoon seteliin.” Mutta siitä vastaa, entiseen tapaan, tilintarkastajana kapteeni evp. Teuvo Nousiainen. Rääkkylän Reserviläiset aikovat jatkossakin osallistua MPK:n toimintaan. Seuraavana syksynä on taas tarkoitus järjestää tutustumisen ”ulkopuolisille”

– joilla ei ole kokemusta vaativasta, mutta kehittävästä harrastustoiminnasta. Samoin on tarkoitus edelleen ylläpitää omaa ”kenttäkelpoisuutta”. Miten, sen saa uusi puheenjohtaja ja hallitus miettiä ”joulukinkkua sulatelllessaan.” Näihin – jo jouluisiin aatoksiin – on hyvä päättää tämäkin

”tilannekatsaus” – ja toivottaa Rääkkylän Reserviläisten puolesta Rauhallista Joulua niin oman kunnan asukkaille – kuin koko Pohjois-Karjalan ja Itsenäisen Isänmaan jouluun valmistautuville kaikille kansalaisille!

”Vanha Jääkäri”



Liperin vihreillä niityillä oli Suomen kuumin kisapaikka. Ampujilla varustus erittäin vapaa – mutta pakollinen.

Suomen kuumin ampumakilpailu

Suomi on tyly maa. Vieraille. Jos aikoo tänne väkisin tulla. Täytyy olla ainakin shortsit ja vielä villahousut repussa. Jos meinaa pitkään täällä pärjätä. Suomen kuumimpaan paikkaan oli tänä vuonna varattu Pohjois-Karjalan reserviläisten perinnevivääriammunnat. Villahousuja ei tarvittu. Olisi pärjännyt paremmin ilman housuja. Nurmikko oli vihreä, aurinkoa oli - tarpeeksi. Kuin kesälomalla. Liperin ”vihreillä niityillä” – mutta sen paahtavan kuumien viikonloppujen muistaa vielä pitkään. Sekin kaveri, jolla oli musta kypärä! Ajatukset velloivat Liperin +37 asteen ampumaradalla. Onneksi ei ole hiekkää, tuli jostain mieleen. Hikiseen kisaan oli saatu

kaksi radallista miestä, kaikkialta Pohjois-Karjalasta. Ampumaan muistoesineillä – ”Pystykorvilla” – joilla isät tätä maata kunnialla puolusti. Mitä tehdään tiukassa paikassa miehellä, joka ei osaa sotilain perustaitoa – ampumista? No se hoitaa kotirintamaa! Tarvitaanhan sielläkin miehiä ”sorvin ääreen”, kranaatteja viilaamaan. Nykyään täytyy opettaa nuoria miehiä sekä hiihtämään että kävelemään. (Anteeksi, että arvostelen!) Nykyajan sotilaiden ampumataidosta minulla ei ole tietoa. Eikä reservin miehillä kai kohta ole aseita! Jos ei ole aseita, ei ole miehiä – ei ole armeijaakaan! Mutta Pohjois-Karjalassa on yhä miehiä, jotka ottavat vielä

tämän hikisen kuumien kisan tosissaan. Niin kuin heidän isoisänsä ja vielä vanhemmat ikäluokat – joista kutsuntoihin riittää tuskin kertojia. He kun tietävät paremmin kuin kukaan meistä ”nuorista”, millaista on, kun ollaan ”tosipaikassa” Toivottavasti poliitikot hoitavat hommansa niin, että tässä maassa saa elää yksi sukupolvi rauhassa! Pienen ja köyhän Rääkkylän miehet ovat tähän menneessä haalineet kultaa liki joka kisoissa. Nyt oli taas kolmen miehen joukkue kultamitalissa melkein kiinni. Mutta sittenpä tuli muutama ”aikapoika” Joensuusta, ja näytti kullan paikan. Hiukan harmitti!

Vanhassa vara parempi

Yksi ”sotavanhus” oli tilanteen takia pukeutunut asiaan kuuluvasti, tykistön sodanajan kaikki varusteet päällään! Ikä ei muuten ratkaise, kuka takoo enemmän kympejä kuin toinen. Tämä mies hakkaa melko varmasti jokaisen nykyajan varusmiehen – aseella kuin aseella. ”Vanhassa vara parempi” – sanottiin Pohjois-Karjalassa jo minunkin lapsuudessani! Tositoimissa on maltti valttia. Ja vaikka kuinka ”sähköiseksi” sodankäynti meni – aina tarvitaan TOSIMIEHIÄ! Mieheen kun ei pysty kuin rauta ja teräs! Tekniikkaa

on paljon helpompi häiritä. Se on nähty jo tarpeeksi monessa sodassa ”muuvalla muolimassa.” Vaikka eihän ne ohjukset tänne kai ”vohella! Jos ei äiy salamasoaks? Mutta kuten Nobelin rauhanpalkinnon saaja tuumaili, kun puristi kättäni: ”Nuku vain yösi rauhassa!” (Kun kysyin häneltä ”mualiman mennoo”). Samoin minä toivotan ”hyvijiä unija” niin Pohjois-Karjalan reservin miehille (kuin nykyään myös naisille!) Kiännettään myö vuan kyllyykee muijan vieressä, ja jos tulloo isomp hätä, niin onpahan meillä miehiä. VIELÄ!

”Vanha Jääkäri”



Reservin kersantti Kari Ilvonen oli pukeutunut perinneasekisaan asianmukaisella tavalla.

Ylennykset 6.12.2010

Tasavallan Presidentti on ylentänyt seuraavat reservin upseeristoon kuuluvat 6.12.2010:

Kapteeniksi:

Kotro Kimmo Tuomas Antero Kontiolahti

Teknikkokapteeniksi:

Mönkkönen Pekka Juha Tapani Joensuu

Yliuutnantiksi:

Arvaja Otto Mikko Matias Joensuu
Kähkönen Ari Jouni Joensuu
Martikainen Paavo Juhani Joensuu
Ronkainen Tero Juhani Joensuu
Siitonen Juho Samuli Joensuu
Timoskainen Raimo Juhani Kontiolahti
Ylimartimo Tapio Kalevi Joensuu

Lääkintäyliuutnantiksi:

Pohjanpaju Marko Sippo Joensuu

Luutnantiksi:

Airila Hannu Ilmari Kontiolahti
Ala-Jääski Juho Sakari Joensuu
Hulkko Jussi-Pekka Antero Joensuu
Kettunen Kalle Juha Tapio Polvijärvi
Koponen Mika Aulis Kalevi Joensuu
Kortelainen Toni Petteri Joensuu
Saarelainen Pertti Juhani Antero Joensuu
Turkka Tuukka Heikki Juhana Joensuu

Itä-Suomen Sotilasläänin komentaja on ylentänyt seuraavat reservin aliupseeristoon ja miehistöön kuuluvat 6.12.2010:

Väapeliksi:

Kettunen Anssi Vesa Ilomantsi

Ylikersantiksi:

Hurri Kimmo Kalervo Tohmajärvi
Piironen Tero Juhani Antero Joensuu
Vornanen Marko Juhani Joensuu

Kersantiksi:

Holopainen Marko Mika Tapani Outokumpu
Kareinen Tomi Ilmari Joensuu
Karhapää Petri Mika Juhani Joensuu
Kärki Teijo Mikael Kontiolahti
Leppänen Pekka Juhani Joensuu

Pykäläinen Leo Antero Joensuu
Tanskanen Sampsa Lari Ensio Joensuu
Tiainen Pasi Juhani Joensuu
Turunen Marko Tapio Kontiolahti
Vartiainen Tuomas Juhani Joensuu
Vesänen Ilkka Oskari Kontiolahti

Alikersantiksi:

Hirvonen Pasi Markus Liperi
Kinnunen Jukka Pekka Rääkkylä
Kuronen Jouni Olavi Joensuu
Leminen Pekka Marko Tapio Joensuu
Nissinen Mikko Antero Liperi
Oksman Petri Antero Kontiolahti
Rajasalo Jukka Tapani Liperi
Reijonen Juho Heikki Paavali Polvijärvi
Romppanen Tatu Juhani Kontiolahti
Ryynänen Timo Juhani Polvijärvi
Takala Kari Tapio Joensuu
Tiittanen Markku Tapio Kitee
Vilén Arto Juhani Kitee

Korporaaliksi:

Hietala Arto Sakari Joensuu
Härkönen Pasi Matias Joensuu
Ilvonen Arto Sakari Joensuu
Ilvonen Tomi Kari Tapio Liperi
Juvonen Lari Samuel Joensuu
Kortelainen Juha Tapani Joensuu
Kotilainen Mikko Kalevi Kontiolahti
Penttinen Mikko Tapani Joensuu
Pietarinen Esa Tapani Liperi
Pääskyvuori Mikko Ivan Ilmari Liperi
Saarelainen Jarmo Antero Joensuu
Saarelainen Tuomas Aleksio Joensuu
Sahlman Pasi Juhani Joensuu
Soininen Jarkko Antero Joensuu
Törmälä Anssi Ilari Sergei Joensuu

Ylirajajääkäriksi:

Halttunen Janne Petteri Kitee
Kojo Vesa Pekka Joensuu
Leppänen Esa Antero Kontiolahti
Monto Iiro Tapani Kitee
Piipponen Teijo Tapio Tohmajärvi
Sallinen Vesa Matti Kontiolahti
Turunen Sami Tapio Kontiolahti



Mobil Express

Öljynvaihto aikaa varaamatta.
Myös määräaikais-huollot.



ÖLJYPISTE Kuurnankatu 15-17
Vaihde: 0400 25 88 25
ma-pe 7.30-17
www.oljypiste.fi

HELPOMPI JA NOPEAMPI

VARATTU

Valukumpu Oy

Veteraaniheijastimet koko henkilöstölle



Pohjois-Karjalassa halutaan konkreettisesti tukea sotiemme veteraaneja, heidän puolisoitaan ja leskiä.

Broman Group Oy tuki jälleen maakuntamme sotaveteraaneja ostamalla Sotiemme Veteraanit keräyksen Veteraaniheijastimia koko henkilökunnalleen, yhteensä 790 kappaletta. Heijastimen myyntihinta on 12 euroa. Sotiemme Veteraanit/Pohjois-Karjala kiittää veteraaniensa tuesta ja toivoo konsernin henkilöstölle Veteraaniheijastinten näkymistä turvatekijänä liikenteessä.

Kuvassa Broman Group Oy:n hallituksen puheenjohtaja, kauppaneuvos Väinö H. Broman (oik.) ja toimitusjohtaja Harri Broman ottamassa vastaan Veteraaniheijastinten ensimmäistä erää. Luovuttajina ovat keräyspäällikkö Ilkka Savolahti ja sotaveteraani Väinö Toro (vas.).

Raimo Vänskä



**POHJOIS-KARJALAN
AUTOALAN
LIIKKEIDEN
YHDISTYS RY**

**SÄHKÖ
SAARELAINEN**

MAARAKENNUSTA JA AUTOKAUPPAA



www.hartikainen.com

E. HARTIKAINEN OY

JOENOSA
Kuumankatu 38, 80100 JOENSUU

(013) 748 660, gsm 040 7365 660



Kukka- ja hautauspalvelu

Piilea Ky

Piia Hirvonen
floristi

Autoasemankaari 5, 81280 Uimaharju
Puh./fax 013-774 003, piilea@telemail.fi

Avoinna

Ma-Pe 9.00-17.00

La 9.00-14.00

**Anna Tuulettaren helpottaa elämäsi.
Tilaa pitopalvelustamme joulukut,
karjalanpiirakat, leivonnaiset, kakut
tai vaikka koko jouluaateria.**



Hyvinvointikeskus Tuuletar
Tuuliharjuntie 4-6, 81280
Uimaharju (013) 771 108, klo 7.00-14.00



ABLOY®

*Lukitusturvallisuuden
edelläkävijä*

www.abloy.fi

KATSASTUS KOVALAINEN OY

Telitie 1, 80100 Joensuu, puh. (013) 233 800



Rajajotoksen osallistujat päivittivät sotahistoriatietouttaan Matkalammen upeissa maisemisissa.

Perinteinen rajajotos Kiteellä

Kiteen perinteinen rajajotos suoritettiin 18. päivänä syyskuuta. Paikalle ilmaantui kahdeksan reserviläistä, joista kaksi oli tohmajärveläisiä. Samaan aikaan oli Liperissä veteraanien kirkkopyhä, joka verotti osanottoa. Närsäkkälän partiotukikohdasta autoiltiin kapteeni Timo Päivisen ja yliluutnantti Mika Karhapään johdolla Mustalammen 19. D:n muistomerkillä. Muistomerkillä kapteeni Päivinen ja reserviläisten Mika Matikainen kertoivat 10.7.1941 tapahtuneesta Divisioonan hyökkäyksestä, jossa menetettiin runsaasti miehiä rajuissa taisteluissa. Divisioonan huoltotietä pitkin ajeltiin rajalle ja jotos alkoi. Matkalla kapteeni Päivinen kertoili rajalla sattuneista tapahtumista ja samalla

pidettiin pieni tauko. Hieno, aurinkoinen noin 13 asteen keli siivitti askelia matkan päätepisteeseen. Matkalammelta pistäytyttiin vielä 19.D:n JSP:llä, jossa vielä sodan jälkeen oli ollut suuri rökkiö verisiä siteitä puron varrella.

Matka jatkui takaisin Närsäkkälään, jossa odotti saunamajurina toimineen yliluutnantti Ari Pulkkinen lämmittämä savusauna. Savusaunan pehmoisissa löylyissä pehmiteltiin lihaksia vastoilla.

Lopuksi nautittiin pullakahvit leppoisan seurustelun merkeissä. Kiiteltiin Rajavartiostoa erinomaisista järjestelyistä ja huolenpidosta. Kevätpuolella sitten on hiihtojotos...

Varusmiehet syyskeräyksessä Kiteellä

Pohjois-Karjalan Prikaatin Esikunta- ja Huoltokomppanian jääkärit suorittivat 21. päivänä syyskuuta Kiteen Veteraanivastuuorganisaatiolle eli Sota- ja Rintamaveteraaneille perinteisen syyskeräyksen. Väepeli Antero Pennasen kuljettamassa bussissa saapui 42 varusmiestä enolaisen kantakersantti Jani Piironen johdolla. Keräysalueet oli suunnitellut Arvo Kinnari. Veteraanivastuun paikallispäällikkö Markku Hyvönen ja Kinnari jakoivat kerääjille ohjeet karttojen kera. Puhokseen lähti keruuhommiin kuusi jääkäriä alikersantin johdolla ja loppujoukko jaettiin Kiteen keskustan ja lähiöiden alueille reserviläisten autoilla.

Keräys sujui reippaasti ja reilun parin tunnin työn jälkeen oli iltapala Veteraanitalolla odottamassa.

Ruokailun, johon tarvikkeet saatiin paikallisilta yrityksiltä lahjoituksina, järjestivät kiteeläiset Martat.

Alustavan laskelman mukaan rahaa kertyi noin 3 230 euroa eli melkein saman verran, kuin viime syksynä. Arvo Kinnari oli tyytyväinen tulokseen ja reippaisiin varusmiehiin. Paikallispäällikkö Markku Hyvönen aikoi lähettää kiitoksen Prikaatin komentajalla joukon toiminnasta.

Tekstit ja kuvat: Reijo Kohonen



Reserviläiset Iivari Silvennoinen, Kauko Raekorpi, Arvo Kinnari (takana) ja Markku Hyvönen seurasivat karttojen jakoa.



Kaksi uutta palveluspistoolia

Kontiolahden Reserviläiset ry hankki kaksi Glock 17 palveluspistoolia tukeakseen jäsentensä ampumarjoittelu ja kilpailutoimintaa. Pistoolit hankittiin Reserviläisliiton sekä Pohjois-Karjalan Reserviläispiirin myötämielisten avustusten turvin. Kontiolahden Reserviläiset ry kiittää saamastaan tuesta joka mahdollisti aseiden hankinnan. Kuvassa Joensuun Eräraatteen kauppias Tero Sinkkonen (vas.) luovuttaa Kontiolahden Reserviläiset ry:lle kaksi Glock 17, 9 mm pistoolia. Vastaanottamassa yhdistyksen puheenjohtaja Pekka Ratilainen (oik.) sekä ampumavastaava Matti Heiskanen.

Teksti ja kuva: Hannu Parviainen

Glock 17 on

ensimmäinen itävaltalaisen Glock-yhtiön suunnittelema ja valmistama pistoolimalli. Itävallan armeija otti sen vuonna 1983 palveluspistoolikseen P80-nimikkeellä. Se on myös hyväksytty yhdeksi NATO:n virallisista pistoolimalleista. Glock-pistoolit ovat tällä hetkellä ehkä maailman yleisimpiä viranomaisien palveluspistoolieja. Glock on lyhytrekyyliperiaatteella toimiva itselataava pistooli, jossa jäykkäyhteys perustuu luistin hylsynpoistoaukkoon lukittuvaan, auetessaan peräpäätänsä alaspäin keinahtavaan piippuun. Pistoolissa ei ole iskuvasaraa, vaan muulloin kuin liipaisinta vedettäessä aina puolivireasennossa oleva iskuriipiikki. Aseessa ei tämän vuoksi ole erillistä varmistusvipua, vaan siinä on liipaisinvarmistin, automaattinen

iskuriipiikin lukitus ja automaattinen laukaisutangon varmistin, jotka estävät pistoolin laukeamisen muulloin kuin liipaisinta asianmukaisesti painettaessa. Glock-pistoolien runko on tehty polymeerista, jonka vuoksi ase on tullut markkinoille varsinkin Yhdysvalloissa esitettyä väitettä, ettei asetta voisi havaita metallinpaljastimella; todellisuudessa noin 80 prosenttia aseesta muodostuu metallista. Tällä hetkellä Glockia valmistetaan 31 eri mallia kuudessa eri kaliiperissa. Glock on Suomen poliisin, rajavartioiden ja vanginvartioiden virka-aseena Glock 17-, 19- ja 26-malleina. Ne ovat hyvin suosittuja myös harrastuskäytössä, etenkin practical- ja SRA-ampujien keskuudessa.

Kirjoittajan lähde: Wikipedia

Reserviläisten pistooliampumakisat Roukalahdella

Liperin reserviläiset ja reserviupseerit järjestivät pistooliampumakilpailun lauantaina 25.9 Roukalahden ampumaradalla. Kilpailussa oli kaksi sarjaa, pienois- ja isopistooli. Ammunnoissa ammuttiin sekä kuvio- että kouluammunta kääntyviin tau-

luihin. Osallistujia oli aurinkoisessa syysässä mukavasti 16 ampujaa, vaikka samana aamuna alkoi hirvenmetsästyksen monissa metsästyssuuroissa. Kilpailu oli tarkoitettu lähialueiden reserviläisyhdistyksille.

Tulokset:

Pienoispistooli:

- 1.) Ratilainen Pekka Kontiolahden res. 157 pist.
- 2.) Airaksinen Urpo Liperin res.ups 156
- 3.) Hartikainen Mikael Pyhäselän res. 153
- 4.) Takkunen Jorma Kontiolahden res. 150 kaksi napakymppiä
- 5.) Simonen Juha Kontiolahden res. 150 yksi napakymppi

Isopistooli:

- 1.) Airaksinen Urpo Liperin res.ups 160 pist.
- 2.) Ratilainen Pekka Kontiolahden res. 153
- 3.) Heiskanen Matti Kontiolahden res. 143
- 4.) Simonen Juha Kontiolahden res. 132
- 5.) Nilsen Jarkko Pyhäselän res. 125



Mauri Nissinen

Sotilaskotimuistoja

Sotilaskotiin ensimmäisenä palveluspäivänä

Astuin armeijan ”harmasiin” kesäkuussa 1966 Kajaaniin. Saimme varusteet ja asetuimme tupiin. Ensimmäisen päivän iltana tulee päivystäjä tupaani ja sanoo, että joku ”kapiainen” kysyy Paavo Harakkaa. Menin käytävään ja kas Valtimolta kotoisin oleva vakinaiseen henkilökuntaan kuuluva ylikersantti Arvo Papponen oli vastassa. Hän tervehtii ja sanoo: ”Lähetään kahville sotilaskotiin! Samalla voidaan rupatella.”

Olimme juuri saaneet ohjeet, että sotilaskotiin ei pääse muutama viikkoon. Sitä ennen pitäisi myös opetella sotilasarvot. Selitin Arvolle nämä asiat, mutta hän sanoi, ettei hänen seurassa tarvitse niistä murehtia. Niinpä marssin sotilaskotiin. Toiset alokkaat katsoivat kateellisina. Vastaantulijat tervehtivät kokelaista alkaen. Pitihän sitä vielä illalla kehaistakin miten hyvät kahvit ja munkit onkaan sotilaskodissa. - Ehkä vielä pääsette sinne, kunhan opitte tuntemaan kauluslaatoista millainen ”herra” tulee vastaan.

Paavo Harakka, reservin majuri

PKS
www.pks.fi

Pohjois-Karjalan Sähkö Oy
puh 0800 98093 ma-pe klo 8-18

KARJALAN PULTTI

Salpakatu 6, 80100 JOENSUU | Puh. myymälä 0207 581 300 | karjalan.pultti@pulttiketju.fi | www.pulttiketju.fi

Salomaa-säätio

Porokka
FOREST

TAKSI
KARI TANSKANEN
Lipasvaarantie 78, Polvijärvi
puh. 0400 550 947

RAKENNUS PAASIKIVI OY

Suoniityntie 13
81280 Uimaharju
puh. 0400 576 451, fax 013 772095

Optikon ja silmälääkärin ajanvaraukset

ENON SILMÄLASI
SYNSAM

Kaltimonkosken talo Puh. 094 2410 363
Avoinna ma-pe 9-17, la suljettu eno@synsam.fi

Enon Toimistopalvelu

Eija Laakkonen

Puh. 013-761 104
050 358 5023
Niskantie 44
81200 Eno
www.enontoimistopalvelu.com

AutoGlass Service

• Ammattitaidolla • Asennettuna

Lasi rikki?

KARJALAN PURKU-POJAT
Lyttykoskenkatu 27, JOENSUU

www.karjalanpurkupojat.fi
AVOINNA: MA-PE 8.30-16.30
LA suljettu

PILKINGTON
NSG Group Flat Glass Business

Team Partner

KULJETUS
KEKKONEN
ENO
Erkki 0400 274 351
Matti 050 302 5008

Pielisjokiseutu

K MARKET
ENO

ENON RENGAS OY
050 596 4697

RAUTIA
RAUTIA VINNI

MAANSIIRTO
HANNU TIKKA
Puh. 013 763 210 • 0500 338 621
Niloksentie 70, 81200 ENO

ENON APTEEKKI
UIMAHARJUN SIVUAPTEEKKI
Kauppatie 3, 81200 ENO Puh. (013) 228 881
Harjunraitti 13, 81280 UIMAHARJU Puh. (013) 228 885
fax. (013) 228 883 fax. (013) 228 886

Koko perheen EDULLINEN OSTOSPAIKKA
JPM-MYYNTI KY
81280 Uimaharju/Eno p. 0500 670 561

Lounaskulmasta:
- pitopalvelu • muistotilaisuudet • syntymäpäivät
- häät • hirttejäiset • pikkujoulu ym.
- Tuoreita leivonnaisia päivittäin sekä tilauksesta
Enon Ateriapalvelu/Lounaskulma
Niskantie 46, Eno, p. 013 - 761 645

Kone ja Rauta Hiltunen Ky
Niskantie 24
81200 Eno
013 761 335

**OUTOKUMMUN
KIVITEOLLISUUS KY**
Puh. (013) 564 380
Gsm 050 555 7177

NESTE OIL
Neste Niinivaarantie
Niinivaarantie 101, Joensuu
Puh. (013) 138 333
Ark 6.30-20, la 8-20, su 9-15

Hämärätunnin hauskat ja koskettavat tarinat

Heikki Turusen painotuore uutuus Hämärätunnin tarinoita perustuu kirjailijan lapsena kuulemiin kyläjuttuihin ja omiin kokemuksiin. Hän marssittaa esiin esimerkiksi Hupeli-sarjasta ja siihen liittyvistä aikaisemmista kirjoistaan tuttuja henkilöitä uusine ”seikkailuineen”, mutta myös muutamia ihan uusia tuttavuuksia. Lapsuuskodin ”alter ego” -perheen lisäksi mukana aikaisemmin mainituista on muun muassa naapurin lukutaidoton, mutta maailmalla pärjäävä Hyttisen (Päivännäkemättömän) Sippo. Välillä Matti eli Totinen-Matti esiteltiin jo Seitsemän kurvin suora -kirjassa, mutta onpa tästä Veikko Huovisen ”kuoliaaksinaurattajaa” selkeästi muistuttavasta persoonasta monta mojovaa juttua uudessaikin teoksessa. Esimerkiksi kylään mies kertoi tulleensa ”alkumatkan apostolin kyyvillä, siitä kilometrin kävelemällä ja loppumatkan vuorotellen kummallakin jalalla.” Jos mies oli liikkeellä polkupyörällä tai oikeastaan ”kahella pyörällä”, hän polki kaikki voimansa pinnistäen ja ketjut valittaen ylämäet, mutta talutti pyörää alamäessä. Nauranut hän ei koskaan. Sentään, kun ravintolassa ryyppäämässä olleen lankomies Oppi Tenhusen hevosen olivat humalaiset markkinamiehet kääntäneet pihamaalla seisomaan aisoissaan päärekeen päin, oli Matin poskea kerran nykäissyt. Anopin kuolemasta kuullessa oli nykäissyt kahdesti.

Tarinamestari ja valehtelija Köksän Jussakin on aikaisemmissa kirjoissa vilahtanut. ”Tuntemistamme leivän eläiteistä heikoin, laiskin ja saamatomin. Taiteilijan perikuva siinäkin siis. Nälän heikentämät luurangonlaihat lehmät piti kantaa keväällä sapilalla laiturille, kun hän ei kehdannut tai maltanut kylänluutuunnillaan tehdä niille kesällä riittävästi talviheinää.”

Mutta annappa kun mies pääsi jutun alkuun. Esimerkiksi heinäseipäitä ja ruiskuhilaita heille tuli niin paljon ja taajaan, että ne eivät mahtuneet omille pelloille, piti sijoittaa naapurilta vuokratulle maalle.

Yksi uusista tuttavuuksista on Lippiahon kuuro-mykkä Oiva.

Osasto Marttinan salaisin operaatio

Saksan Wermachtin pääesikunnan tiedustelupalvelu Abwehr, Mikkelin päämaja, Islannin Valasvuono, Sortavalan radiotiedustelukeskus, Kaukopartio-osasto Marttinan tukikohta Kuhmossa, Barentsin meri, Tsälkkijärvi, Sorokka, Vienan Kemi, Murmansk, Murmanskin rata – siinä joukko paikkoja ja alueita, joihin kirjailija Ville Kaarnakarin esikoisteoksen Operaatio Übung -42:n huikeat tapahtumat sijoittuvat.

Vuoden 1942 alkupuoliskolla Saksan itärintaman tilanne kehittyi siihen malliin, että maan tiedustelujohto huolestuu: Uralin takaa virtaa uutta ja järeää rautaa vastustajan käyttöön kiihtyvässä määrin, eivätkä musikatkaan siellä ihan kesken lopu. On odotettavissa, että vihollinen kykenee panemaan kampoihin yhä kiivaammin. Venäläisten suurin heikkous on edelleen heidän kurja viestiliikenteensä ja alkeelliset peittämismenetelmät, puhumattakaan surkeasta viestikurista.

Saksan tiedustelu on selvittänyt, että Neuvostoliiton liittolaiset Yhdysvallat ja Britannia ovat tulossa hätiin: ne aikovat toimittaa aseveljelleen materiaaliavun lisäksi myös asiantuntija-apua. Venäläisten kouluttajaksi on lähdössä amerikkalainen huippueksperti mukanaan uusinta teknikkaa edustava salauslaite. Asiantuntijan on määrä matkustaa Murmankiin Islannin kautta laivasaattueessa ja jatkaa sieltä junalla määränpäähen. Saksalaiset päättävät estää yrityksen.

Saksan tiedustelujohto ottaa yhteyden Suomen ylimpiin tiedustelumiehiin, everstiluutnantti Hallamaahan ja eversti Paasosen. Saksalaiset kehittävät suomalaisten kanssa yhteisoperaation, Übung -42:n, suomeksi Harjoitus -42:n. Siihen tarvitaan taitavia ja rohkeita suomalaisia tiedustelijoita ja kaukopartiomiehiä. On selvittävä, milloin Amerikan mies on uusine salauslaitteineen Murmanskissa. Millä junalla hän aikoo matkustaa? Sen jälkeen tiedetään, mikä juna lennätetään ilmaan.

Tämä on teoksen lähtötilanne – tästä päästään vauhtiin. Tapahtumien miljööt vaihtuvat tiuhaan tahtiin Saksan esikunnista Mikkeliin ja Barentsin meren laivasaattueesta Murmanskin radalle. Loppuvaiheiden päärooleissa temmeltää Osasto Marttinan useampikin kaukopartio.

Kaarnakarin vauhdikkaasti etenevää, sujuvaa

”Äänillä ei tunnu olevan merkitystä, mutta kaikesta muusta maakesässä hupsuna riemuitsevan Oivan läsnäollessa tiedämme jotenkin selvemmin taivaan ja ilman puhtaaksi ja raikkaaksi tähdet taakseen kätkevään sineen asti, punertavat kumpupilvet kultalinnoiksi, linnut ja luomakunnan ja kaiken elämän maailmakaikkeuden suurimmaksi ihmeeksi.”

Tarina Satjangon kaunis Anni kuuluu hienon kirjan timantteihin. Aihe vie mukanaan Pielisen selille ja saarille, teksti tuttua ja turvallista Turusta, välillä kuin runoa.

”Huntuineen ja morsiuspukuineen hän on siinä kuin usvaluodolta katsova uhkea järvenneito, sisävesien nereidi verhoutunein noidankatsein”, tulkitsee kirjailija päähenkilön vihkikuvaa.

Ihan herää kysymys, miksei mestari värikkästä aineistosta kokonaista ”rommaania kirjoittaa rummuutellut”. Jo novellin nimi saa mielikuvituksen liitoon, ja vielä parempaan vauhtiin se siivitty sen jälkeen, kun on hoksinut kaukaa nähneensäkin lähes myrskyisän tuulen aaltojen lyövän salaperäisen rakkauden saaren, Satjangon rantakivikoihin.

Heikki Turunen on pohjoiskarjalaisia maisemia, sen asukkaita ja heidän tuntojaan kirjoissaan kuvatessaan ohittamaton, suorastaan ylitsekäymätön. Oikeastaan vastaavanlaista tekstiä – tulipa se mistä maailmankolkasta tai keneltä tahansa – näkee hyvin harvoin. Hämärätunnin tarinat täydentävät mainiosti henkilögalleriaa, jonka Turunen on aiemmassa tuotannossa esille tuonut. Turusen teksteistä tykkääville kirja ehkä poikii kotiläksyjä.

Heikki Turunen: Hämärätunnin tarinoita WSOY 2010. 330 sivua.

Armas Härkönen



tekstiä lukiessa tulee eittämättä mieleen menneiden vuosikymmenien jännitys-kirjailija Alistair MacLean: toisilleen vastakkaiset miljööt vaihtuvat tiuhaan, samoin oikeilla nimillään esiintyvät henkilöt, joita kirjassa on juuri sopivasti. Vauhdista huolimatta lukija pysyy erinomaisen hyvin mukana.

Teoksen rakenne tukee ovelan juonen mukanaan tuomaa jännitettä, joka säilyy tiheytyneenä loppuun saakka. Omimmillaan Kaarnakari on salaisen asiamiehen mukana Murmanskin kaupungissa ja kaukopartion seurailijana Murmanskin radan varrella. Hän osaa maalata omaa konetta odottavan, viimeiset voimansa ponnistaneen sissiosaston kauniin erämaajärven rantaan: rauhallisempaa ympäristöä ei voisi kuvitella. Vain itikat iskevät kimppuun kesäisen illan hämyssä.

Mutta juuri kun vesitason ääni alkaa heikosti kuulua metsän reunan takaa ja väsyneissä miehisä herää toivon kipinä, rävähtää helvetti valloilleen. Hyvin koulutettu venäläinen jäljittäjäporukka yllättää, ja konepistoolit rallattavat jälleen.

Kirjan päähenkilöiksi nousevat sissikapteeni Mikko Klemetti ja ylikersantti Antti Vorho – tuttuja nimiä kaukopartiokertomusten lukijoille. Kaarnakarin teos ei kuitenkaan ole mikään tavanomainen partiotarina, kaukana siitä. Loppuratkaisu on äärimmäisen yllättävä, jopa epätodellinen, eikä siitä sen enempää. Lukija haukkokoon henkeään ihan itse.

Mitä moittisin? Kustantaja olisi voinut miettiä kirjan nimeä tarkemmin. Operaatio Übung -42 ei heti kerro, missä mennään ja mistä on kysymys. On hyvä, että nimessä on myös ”selitysosa”. Kannen kuva-aihe on oivaltavasti valittu, mutta ruskean ja varsinkin mustan voimakkaat sävyt häivyttävät itse sisällön liiksi pimentoon.

Kaarnakari on paitsi kirjailija, myös reservin majuri, rauhanturvaaja ja mainonnan tekijä.

Esko Heikkinen

Ville Kaarnakari: Operaatio Übung -42. Suomalaisen tiedustelun salaisin operaatio (Kustannus-osakeyhtiö Tammi, Helsinki, 2010)

Itä-Karjalaan 11-13.9.2010 suoritettulle ”pyhiinvaellusmatkalle” osallistui kaikkiaan 47 sotahistoriasta kiinnostunutta henkilöä eri puolilta Suomea, suurin osa kuitenkin Joensuu – Lieksa – Nurmeslinjalta. Kohteena oli Rajakenraali Raappanan johtaman 14. Divisioonan taistelutanteret. IP/14.D perustettiin Lieksan Märajälähdellä, Emäntäkoulun kankailla, kesällä 1941. Miehistö tuli etupäässä Pielisjärveltä. Siellä jossakin kohteena oli legendaarinen Rukajärvi! Tällä reissulla etenemisvaiheen taistelupaikat jäivät väliin.

Staff:

Matkanjohtaja Arto Turpeinen, Asiantuntija - ”Rukajärven Sotahistorian Tohtori” - Tane Oksanen,

Töpinän päällikkö Matti Timonen ja kuljetuspäällikkö Pentti Oinonen.

Lauantaina ylitimme rajan vasta puoliltapäivin ja ruokailimme hotellilla Kostamuksessa. Sitten aloitimme ”etenemisvaiheen”. Ensimmäinen kohteemme oli jatkosodan aikainen yhteiskäytössä ollut suomalais-saksalainen Tiiksjärven lentokenttä, joka saatiin haltuun 28.7.1941. Matkalla kuulumme ensimmäiset satsit aiheesta ”Sotaisia tarinoita”. Etenimme Kostamus –Tiiksa tien suunnassa Osasto Seitamo-Kekkonen (Jussi) 69 vuotta aikaisemmin viitoittamaa reittiä.

Välitappeina sotakartoilta tuttuja paikkoja Luvajärvi, Kiimasjärvi, Lietmajärvi jne... Jussi-Urhonveli Kekkonen haavoittui (sokeutui) 1941 Kiimasjärven valtauksessa. Ensimmäinen kosketus Rajakenraali Raappanan taisy tulla Kiimasjärven – Nuokkijärven välisellä koskella, mikä oli aikanaan Raappanan takuupaikkoja harrin pyynnissä!

Metsittynyt lentokenttä

Kello 18.00 jälkeen lopulta pääsimme Tiiksjärven lentokentälle ja Tanen 1. luennolle. Tai siis evp-kentälle. Kyllähän siellä vielä selkeästi erottaa kiitorata ykkösen sijainnin sekä hangaarien ja parakkien paikkoja. Pientä laittamista kuitenkin kaipaisi, jos haluaisi Fokkerien ja Messerschmittien ym. tunnetuiden sotakoneiden operoivan tältä kentältä. Sen verran on puuta kasvanut ja sillat kehoja, että bussilla ei ihan kentällä voinut kurvailla. IT-miesten majoitusalueet sattuvat olemaan toisessa päässä kenttää – kaksi kilometriä pohjoiseen, joten tällä reissulla jäi isäukon petipaikat etsimättä. Päätteeksi kävimme vielä iltavalaistulla Tiiksjärvi Beach’llä.

Takaisin majoitukseen vetäytyttyä meidän meikkausvirheen. Yritimme oikotietä, joka matkassa oikaisisi noin 40 kilometriä. Mahtoikohan oikaista minuuttiakaan! No kämpille selvittiin kuitenkin samalla vuorokaudella.

Tarinoita tukikohdista

Sunnuntaina painettiin niin itään kuin Raappanan joukotkin, eli vähän ohi Ontajoen. Hyökkäyssuuntaan liikuttaessa kuultiin luento Ontrosenvaaran ja Rukavaaran taisteluista. Äärimmäisissä asemassa tutkimiskohteena oli PALLO-tukikohta. Siellä on jäljellä muun muassa tukikohdan



Tsirikka-Kemijoella retkeläiset tutustuivat Tahkokosken taistelualueisiin ja tukikohtiin.

Sama kaiku oli askelten

kaivo ja kaksi korsun pohjaa, sekä sirpaleita täynnä olevat kelot juhannuksen 1943 jäljiltä. Tuolloin tälle kumpareelle mätettiin 50 000 patia tykeillä ja kranaatinheitimillä. Kuinka ihmeessä tuommoisen jäljiltä ehjää soturia löytyi?

Tukikohdan takaisinvaltauksessa kaatui noin 100 suomalaista soturia.

Tässä vaiheessa ihmeteltiin, että senkö hemmetin tappeluja tämmöisistä ryteikköisistä soista ja vaaroista piti käydä? Muurmannin rata oli 60 kilometrin päässä.

Airo-Lagus-Raappana triumviraatillahan oli jo valmis suunnitelma Sorokan valtaamiseksi – Marski vaan pisti jarrut päälle! Sotaisissa tarinoissa kuultiin ainakin IP/JR10:n komentajan majuri Arnold Majewskin kaatumisen PEUKALONIEMI-tukikohdassa. Samoin juttu ankeasta jouluaatosta 1943, kun kaksi lottaa, jotka lähtivät Ontajärveltä jakamaan joulu-lahjoja tukikohtiin, joutuivatkin siepatuiksi vangeiksi. Aikanaan palasivat sitten vankeudesta, toisella lapsi mukanaan. Suomen kansalainen, isä suomalainen!

Raappanan maisemissa

Tällä reissulla tehtiin hieman ympäristönparannustöitäkin. Lieksalaisten veteraanien aikanaan paljastama muistomerkki Rukajärventien varressa oli saanut normaalin venäläisen hoidon, eli sitä ei edes huomannut pöheikön takaa. No nyt näkyy – sen verran puskia raivattiin. Kostamukseen palatessa käytiin Rukajärven kauppalassa ja Tiiksassa Raappanan/14.D:n komentopaikan, ”Rukapirtin”, montulla. Vieressä paraatikenttä, missä Marski vieraili

10.9.1942 samalla reissulla, kun kävi ottamassa vastaan Rukajärven miesten lahjoittaman 75-vuotislahjan, Marskin Majan Repolassa. Hienot paikat! Paitsi Rukajärvi, missä aika oli pysähtynyt 1930-luvulle.

Maanantaina sitten siirryttiin varsinaisille tappotanterille. Ensin 13.9.1943 JOKI-tukikohdan taistelut. 700 naapuria piiritti 27 korpisoturia suosarekkeessa aamuneljasta kello 13 saakka ennen kuin apuja ehti paikalle. Lopputulos: suomalaisista kaatui viisi, haavoittui seitsemän ja 15 jäi ehjäksi. 100 naapuria haudattu tukikohdan eteen. Mannerheim komensi välittömästi onnittelet viettäviksi sotureille moottoriveneellä ja Raappana itse toi seuraavana päivänä kunniamerkkit.

Kolkko kohtalo

JOKI – Tahkokoski välillä käytiin nurmekselaisen Koiviston

komppanian taistelukumppareilla ja kuultiin traaginen tarina lieksalaisen, Lapalieltä kotoisin, kk-mies Honkasen kohtalosta. Honkanen niittasi konekiväärillään pahaa-aavistamattoman naapurin pataljoonan kärjen – mukana koko esikunta - pienelle suolämpäreelle.

Pataljoonankomentaja, everstiluutnantti arvoltaan, kaatui sananmukaisesti ASKOn ja ARKUN väliin.

Aselevon tullessa 5.9.1944 Honkanen oli lomalla ja lähti palaamaan yksikköön Rukajärvelle, kun kohtasi jossakin kotinsa lähellä omiensa puolelle pyrkivän partisaaniosaston ja tapasi kohtalonsa kotirintamalla. Viimeisenä kohteenamme oli Tsirikka-Kemijoella Tahkokosken taistelualueet ja tukikohdat ALCAZAR & ASKO.

Tahkokoskella olisi pitänyt olla liikennevalot kesällä 1944, niin oli vilkasta joenylitys

molempiin suuntiin kosken niskalle muodostuneen tukkisuman kohdalla. Puoliltapäivin sitten aloitimme vetäytymisen vanhan rajan taakse, Kostamuksessa kuitenkin suoritettiin vielä pakolliset kauppa- ja lounaskoukkaukset.

Kokemuksia

Taistelualuehan oli laaja, noin 200 kilometriä ”rintamaa”, joten tämä oli vasta pintaraapaisu. Nyt on hyvä pohja mitä lähteä tonkimaan tarkemmin. Näin lieksalaisena tuo etenemisvaiheen varsinaisen ”Rukajärventie” - Tuulivaara – Repola - Virrat - Omelia – Tiiksa – Rukajärvi - jäi vielä odottamaan uutta reissua. Tuolla reitillähän kolusi joka yö noin 40 rekan kolonna. Rintamalle päin muonaa, ammuksia ja polttoaineita. Paluukyydeissä lomalaisia, haavoittuneita ja kaikkensa antaneita. On siinä Lieksan asemallakin riittänyt säpinää ”Repolan raiteella”. Huollolla ainakin on riittänyt työtä vuorotta. Rukajärven suunnan sotureista kaatui noin 3 000, joista 16 oli Tiiksjärveltä operoineita lentäjiä. Bussilla kun ei kaikkialle pääse bussillinen ihmisiä liikaa yllättävän hitaasti, niin tuntuisi, että kolme pikkuautoa tai kaksi pikkubussia, maksimissaan 15 – 18 henkilöä olisi paras liikennöimismuoto. Lieksasta lähtöä tulisi aikaistaa. Muutoin majoitukset, ruokailut, kylän parhaan hotellin esittelyt ja varsinkin luennot ja sotaiset tarinat toimivat oikein hyvin! Muy Bien sanoisi Tex Willer!

Antti J. Hämäläinen, eräs isäin teillä astellut



”Rukajärven Sotahistorian Tohtori” Tauno Oksanen (oik.) piti matkan aikana monet luennot.



Yliluutnantti Mika Susi (oik.) piti esityksen Pohjois-Karjalan Rajavartioston muutoksista.

Syyskokous Kiteellä

Kiteen Reserviupseerien ja Kiteen Reserviläisten syyskokous pidettiin 25. päivänä lokakuuta Kiteen Seudun Osuuspankin kokoustiloissa, jonne saapui reilut parikymmentä jäsentä. Reserviupseerien puheenjohtaja, yliluutnantti Raimo Liukku toivotti väen ja esitelmänpitäjän, Värtsilän rajavartioaseman päällikön, yliluutnantti Mika Suden tervetulleiksi.

Yliluutnantti Susi kertoi Pohjois-Karjalan Rajavartioston alueen muutoksista vuoden 2011 alusta alkaen. Henkilöstöä tullaan vähentämään, tekniikkaa uusitaan ja teknistä valvontaa lisätään. Rajavartioalueet lakkaavat, jää vain kolme rajavartioasemaa: Lieksan, Ilomantsin ja Tohmajärven (Värtsilä) asemat sekä Närsäkälän partiotukikohta. Hallinnollisia tehtäviä siirtyy Onttolaan.

Esityksen päätteeksi yliluutnantti Susi sai Raimo Liukulta perinteisen kiteeläisen ruisleivän.

Varsinaisessa kokouksessa puhetta johti yliluutnantti Kalle Pölönen. Hyväksyttiin toimintasuunnitelma vuodelle 2011, jolloin muun muassa tehdään retki Mikkeliin Päämajamuseoon

ja mahdollisesti Jalkaväkimuseoon huhtikuussa, osallistutaan osastona Keski-Karjalan Messuille huhtikuussa, rantakala- ja saunailta veteraaneille on kesäkuun alussa. Tutkitaan myös mahdollista sotahistoriallista retkeä Kannakselle kesä-heinäkuussa ja osallistutaan 9-10.7. 19. Divisioonan 70 - vuotisjuhlaan.

Reserviupseerien puheenjohtajaksi vuoden 2011 alusta tulee kapteeni Seppo Kinnunen ja varapuheenjohtajaksi yliluutnantti Raimo Liukku. Hallituksen jäsenet ovat Kyösti Hurskainen, Pentti Hämäläinen (uusi), Ari Karhapää, Arvo Kinnari, Reijo Kohonen ja Mikko Makkonen.

Kiteen Reserviläisten puheenjohtajana jatkaa Mika Matikainen. Hallituksen muodostavat Pertti Varis, Martti Eronen, Väinö Hänninen, Markku Hyvönen, Kauko Raekorpi, Iivari Silvennoinen ja Martti Väistö. Varapuheenjohtajan hallitus valitsee järjestäytymiskokouksessaan.

Kokouksen päätteeksi luovutettiin Pertti Varikelle Pohjois-Karjalan Reserviläispiiriin hopeinen ansiomitali. Sen ojensi Markku Hyvönen.

Teksti ja kuva: Reijo Kohonen



Korpraali Ali Elkharam esitti Sotilassoittokunnan säestyksellä ”Veteraanin Iltahuudon”.

Veteraanien kirkkopyhä Liperissä

Maakunnallista Veteraanien kirkkopyhää vietettiin 18.päivänä syyskuuta Liperissä. Mukana oli noin 500 veteraania ja esimerkiksi Keski-Karjalasta pari bussilastillista. Päivä alkoi Liperin kirkossa pidetyllä messulla ja jatkui päiväjuhlaan koulukeskuksen juhlasalissa.

Tervehdyspuheen piti kansanedustaja, puolustusvaliokunnan ja Rintamaveteraaniasiain neuvottelukunnan jäsen, reservin majuri Eero Reijonen. Puheessaan hän muun muassa totesi, että sotaveteraanien perintöä - jonka ansiosta saamme elää vauraassa ja vapaassa maassa - ei saa tervellä. Maanpuolustuksen osalta tämä tarkoittaa sitä, että puolustusvoimien suorituskyvyn täytyy olla uskottavalla tasolla. On myös pystyttävä ylläpitämään turvallisuusympäristöön

nähdn riittävän hyvin varustettua, koulutettua ja maamme suuren pinta-alan huomioiden myös lukumääräisesti suurta reserviarmeijaa. Yksi maanpuolustuksen keskeinen kulmakivi on ollut yleinen asevelvollisuus.

Juhlapuhuja, Itä-Suomen aluehallintoviraston ylijohtaja Elli Aaltonen käsitteli puheessaan turvallisuuteen ja veteraanien asemaan liittyvistä asioista. Musiikkiesityksistä vastasivat Karjalan Sotilassoittokunta, Mandoliiniorkesteri ja Divana Musica. Everstiluutnantti Jouni Mattila kertoi Puolustusvoimien kirkollisesta työstä. Liperiläisen nuoren puheenvuoron käytti Maria Karpathakis.

**Teksti: Olavi Lautamäki/Reijo Kohonen.
Kuva: Olavi Lautamäki**



Maanpuolustuskoulutus

Pohjois-Karjalan Maanpuolustuspiiri

KURSSIT

TAMMIKUU

8-9.1. Ensiapurssi 1 Kontioranta
15-16.1. Ensiapurssi 1 soveltava (EA 1 oltava suoritettu) Kontioranta

HELMIKUU

5-6.2. KOTU:n koulutus Kontioranta
12.2. Hygieniapassikoulutus Kontioranta
12-13.2. Maalilaiteturssi+ammunnat Kontioranta
18-20.2. Komppanian puolustus (UMPIHANKI) Sotinpuro
18-20.2. Joukkomuonitus Sotinpuro

MAALISKUU

4-5.3. Pimeätaistelu Kontioranta
25-27.3. Sissiampumaleiri Hiienvaara

RESERVILÄISURHEILULIIITTO

29-30.1. RESUL Ilma-aseet Pohjois-Savo Maaninka
19.2. RESUL Talvikilpailu Pirkanmaa Ikaalinen
6.3. RESUL Ampumahiihto Kainuu Kuhmo
12.3. RESUL Pistooliampumahiihto Etelä-Karjala Kotolahti

LISÄTIETOJA KURSSEISTA: www.mpky.fi sekä piiritoimistosta: piiripäällikkö Ahti Korhonen 040-565 5578, ahti.korhonen@mpky.fi
koulutuspäällikkö Timo Tolvanen 050-521 5363, timo.tolvanen@mpky.fi



Kirkkoherra Mirva Lehtinen ja Kalle Pölönen suunnittelevat tapahtuman kulkua.

Taas metsä kirkkona olla saa

Jo perinteeksi muodostunut Metsäkirkko pidettiin 13. päivän syyskuuta Kiteen Hutsin supassa, jossa tiheä kuusimetsä ja sammaleiset seinämät luovat kyntiläyhtyjen, jätkäkyntilöiden ja nuotion valaistessa lämpöisen tunnelman. Suojainen syvä suppa on kuin tehty metsäkirkon paikaksi, johon aina kannetaan pölkyt ja lankut penkeiksi.

Reserviläisjärjestöjen ja seurakunnan edustajat yhdessä valitsivat paikan, jossa ensimmäinen metsäkirkko pidettiin juuri 11.9.2001. Aika jää varmasti mieliin hirvittävien WTC-terrori-iskujen johdosta. Tilaisuuden alussa reser-

viläiskerhojen hengellisen toimikunnan puheenjohtaja Kalle Pölönen siteerasi Paimenpojan säkeitä ”Taas metsä kirkkoni olla saa...” ja kertoi lyhyesti metsäkirkon vaiheista. Kirkkoherra Mirva Lehtinen ja kanttori Leena Gröhn-Dimov laulattivat virsiä ja kirkkoherra Lehtinen piti puheen.

Kun kirkollinen osuus oli ohi, Kalle Pölönen totesi sielunsaaneen ravintonsa, joten oli ruumiin vuoro. Hän opasti väkeä mehun makkarapainon pariin. Yleisöä oli noin 70 henkeä.

**Teksti: Reijo Kohonen
Kuva: Olavi Lautamäki**



Kokelaita ja ryhmänjohtajia kouluttivat muun muassa Timo Mononen (vas.), Terho Hirvonen, Hannu. P. Martikainen ja Timo Tolvanen.

Kokelaat ja ryhmänjohtajat opissa

Perinteinen piirien pitämä kokelaiden ja ryhmänjohtajien koulutustilaisuus pidettiin 9.11 Kontiorannassa. Tilaisuuden tarkoitus on antaa kotiutuville Alueoimiston, Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen ja reserviläispiirien näkökulma kotiutumisen jälkeiseen elämään. Piirien osalta myös uusien jäsenien rekrytointi on tärkeää. Tilaisuuden onnistumisen kannalta on ensiarvoisen tärkeää, että Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Karjalan Jääkäripataljoonan johto on myötämielinen tilaisuutta kohtaan. Tilaisuus vie kuitenkin yhden iltapäivän pois osallistujien koulutuksesta. Myötämielinen suhtautuminen näkyy myös siinä, että tilaisuuteen saadaan irrotettua melkein kaikki kokelaat ja ryhmänjohtajat, niinpä nytkin paikalla oli 28 kokelasta ja 70 ryhmänjohtajaa. Tilaisuus aloitettiin Alueoimiston päällikön everstiluutnantti Jouni Mattilan pitämällä

Pohjois-Karjalan Alueoimiston esittelyllä, Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen osion puolestaan veti koulutuspäällikkö Timo Tolvanen. Tiukka ohjelma vaatii aina pienen palautumistauon. Tauko pidettiin ja sen aikana nautittiin sotilaskodissa piirien tarjoamat munkkikahvit. Virkistystauon jälkeen osallistujat jakautuivat omiksi osastoiksi. Vuorossa olivat liittojen ja piirien toiminnan esittelyt. Reserviupseeripiirin osalta esittelyn piti piirin 1.varapuheenjohtaja ja tuleva piirin puheenjohtaja Timo Tolvanen. Reserviläispiirin osalta esittelyt suoritti piirin tuleva 1. varapuheenjohtaja Hannu.P. Martikainen. Tilaisuudessa tulee erittäin paljon tietoa lyhyellä aikaa, mutta lopun ryhmittäin tehtävät johtamistehtävät jaksavat kerta toisensa jälkeen sytyttää osallistujat. Kolme johtamistehtävää siviilielämästä, jotka työste-

tään ryhmittäin toisten ryhmien oppoimana. Tehtävien purkamisen aikana näkee selvästi, että Puolustusvoimien antama johtamiskoulutus antaa hyvät eväät myös siviilijohtamisen puolelle. Myös kouluttajien puolelta tehtiin tiimityötä. Ryhmänjohtajien puolella koulutusta veti tuleva puheenjohtajisto Timo Mononen, Hannu.P. Martikainen ja Terho Hirvonen. Kokelaita puolestaan ohjasivat Timo Tolvanen, johtamistehtäväsosion vetänyt Liisa Itäniva ja Ari Eskelinen.

Teksti ja kuvat:
Ari Eskelinen

Karjalan Pojat netissä:
www.pkreservi.fi



| | | |
|--|---|--|
| <p>Palvelemme ma-pe 8-17 ja la 9-13</p> <p>JOENSUU</p> <p>Aspitie 15 • 80100 Joensuu puh. 0400 287 287 • fax 013 6100 660</p> |  | <p>Palvelemme ma-pe 8-17 ja la 10-13</p> <p>KITEE</p> <p>Kiteentie 26 • 82500 Kitee puh. 0400 287 872 • fax 013 411 070</p> |
| www.joensuundieselhuolto.fi | | |

TOIMINTAKALENTERI

TAMMIKUU

| | |
|--|---------------|
| 1.1. Prosenttiammunta alkaa | Yhdistykset |
| 7.1. Kotiuttaminen | P-KR/PKARPR |
| 10.1. Palvelukseen astuminen 1/11 saapumiserä | P-KR/PKARPR |
| 11.1. RES- ja RU-piirihallitusten 1. kokous | Kontiolahti |
| 15.1. Toimintalomakkeet piiriin | Piiritoimisto |
| 15.1. Piirin ilma-asemestaruuskilpailut | Kontiolahti |
| 18.1. YT-toimikunnan 1. kokous | Joensuu |
| 31.1. RU- ja RES-piirimitaliesitykset piiriin | Piiritoimisto |
| 31.1. Vuoden reserviläinen -esitykset RES-liittoon | Helsinki |

HELMIKUU

| | |
|---|---------------|
| 8.2. Piirien RU- ja RES-työvaliokuntien kokous | Korsu |
| 13.2. Karjalan Pojat 1/2011 aineistopäivä | Päätoimittaja |
| Ilmoitushankinta: Valtimo, Nurmes, Juuka, Lieksa ja Vieki | |
| 15.2. RES-malliyhdistysesitykset RES-liittoon | Helsinki |
| 15.2. Reserviläisliiton ansiomitaliesitykset piiriin | Piiritoimisto |
| 18.2. P-K:n Rajavartioston vala | |
| 23.2. RES-palkitsemistoimikunnan kokous | Joensuu |
| 26.2. P-K:n Prikaatin vala | Varuskunta |

MAALISKUU

| | |
|--|-------------|
| 9.3. Karjalan Pojat 1/2011 ilmestyy | |
| 13.3. Veteraanikeräyksen tempauspäivä | Koko maa |
| 17.3. Toiminnanjohtajien neuvottelupäivä | Helsinki |
| 23.3. RU- ja RES-piiriin kevätkokoukset | Kontioranta |

KARJALAN POJAT

1/2011 ilmestyy 9.3.

Aineisto päätoimittajalle viimeistään sunnuntaina 13.2.2011

Armas Härkönen

Yliopistontie 1, 82900 ILOMANTSI

Puh. 050 3600 256

armas.a.harkonen@gmail.com

2/2011 ilmestyy 15.6.

Aineisto päätoimittajalle 20.5. mennessä



50 VUOTTA AUTOKAUPPAA

Autotalo Laakkonen

KARJALAN POJAT

Pohjois-Karjalan reservipiirien ja Maanpuolustuskoulutus ry:n
Pohjois-Karjalan maanpuolustuspiirin tiedotuslehti

Päätoimittaja

Osoite:
Puhelin ja s-posti:

Armas Härkönen

Yliopistontie 1, 82900 ILOMANTSI
050 3600 256, armas.a.harkonen@gmail.com

Piiritoimisto ja toiminnanjohtaja

Ari Eskelinen

Kiikarikatu 7 A 80160 Joensuu
0400 539 875
ari.eskelinen@luukku.com

Kotisivut:

www.pkreservi.fi

Sivunvalmistus:

LiperLaser Oy, Liperi

Painotyö:

Lehtisepät Oy, Pieksämäki

Karjalan pojat -lehden toimituskunta

RU Harri Norismaa, puheenjohtaja
RES Pauli Turunen

Ilkka Savolahti

Tarmo Nenonen

MPK ry Ahti Korhonen

Päätoimittaja Armas Härkönen

Nettilehti Hannu Härkönen

Toimitusjohtaja Ari Eskelinen

Karjalalan Pojat kiittää kaikkia tukijoitaan!

A-Kuivaus Oy

Kosteuskartoitukset Rakenteiden kuivaukset
Lämpökuvaukset

Lylykoskentie 17 80130 JOENSUU
puh. (013) 871 023 fax. (013) 871 024
terho.hirvonen@a-kuivaus.fi

Terho Hirvonen Puh. 0400 203 385
Vesa Sormunen Puh. 0400 498 162
Jari Naumanen Puh. 0400 488 177
Marko Eronen Puh. 0400 849 330

JUKOLAN OSUUSKAUPPA

Porokylänkatu 18, 75500 NURMES • puh. (013) 480 702 • www.s-kanava.fi/jukola

Sinua
varten



Bonusta jopa 5 %.
S-kortilla maksaessasi
myös maksutapaetua.

www.s-kanava.fi

Porokylän

POROKYLÄN LEIPOMO OY

Maakunnan rakentaja
vuodesta 1984



Rakennustoimisto
EERO REIJONEN OY
PL 1 83101 LIPERI, Puh. (013) 651 905

Asianajotoimisto Aki Pietarinen Oy



Asianajaja, varatuomari
AKI PIETARINEN
Varatuomari
YRJÖ KAHELIN

Joensuu 013 748 808 Liperi 013 652 610
Siltakatu 14 B 3 krs Keskustie 3
Outokumpu 013 555 611 Polvijärvi 013 631 610
Koulukatu 2 2 krs Polvijärventie 14 2 krs



KARJALAINEN



**Karjalaisen
Kulttuurin
Edistämissäätiö**

REMONTTI-TIMPPA

RAKENTAMISEN JA SISUSTAMISEN
ERIKOISLIIKKEET PALVELEVAT

VÄRISILMÄ OUTOKUMPUSSA

Kummunkatu 18,
83500 OUTOKUMPU
Puh. (013) 561 701

RAUTANET POLVIJÄRVELLÄ

Yhdistie 2,
83700 POLVIJÄRVI
Puh. (013) 632 211

**BROMAN
Group**



LEHTOSEN LIIKENNE OY

TEOLLISUUSKATU 6, 80100 JOENSUU 10, PUH. (013) 224 493



Tilintarkastus M. Haapalainen Oy

Malminkatu 5 B IV kerros
80100 JOENSUU
Puh./Fax (013) 226 391

KIKIK CITYMARKET

8-21 **KAUPPAKATU** 8-18
www.citymarket.fi

**JOUSTAVAA
OSAAMISTA!**

Tämänkin lehden
sivunvalmistus.

P. (013) 010 6666 086,
0500 577 173

LIPER



LASER

V.TORO KY

ilomantsi

K SUPERMARKET

Tavallista parempi Ruokakauppa

EVÄSKONTTI Niinivaarantie 74,
p. 256 6813

VAPPO

Parasta Pohjoista Puuta

Vapo Timber Oy
www.vapotimber.fi

INTERSPORT

ERÄ-URHEILU

Kauppakatu 18 • Puh. (013) 227 211 • Avoimna ark. 9.30-18, la 9-15

JOENSUU

Silta- ja Kauppakadun kulmassa • Puh. (013) 120 520
Avoimna ark. 9.30-18, la 9-15



Maanpuolustuskoulutus

Pohjois-Karjalan Maanpuolustuspiiri

ISLO

ITÄ-SUOMEN LIIKUNTAOPISTO
Kalevankatu 8, 80100 Joensuu



**Pohjois-Karjalan
Pelastuslaitos**



Asiakasomistajuus kannattaa
klikkaa ja liity: www.s-kanava.fi

PKO

PKS KotiVihreä

Valitse, niin muut eivät valitse puolestasi

Pohjois-Karjalan Sähkö Oy
PL 141, 80101 Joensuu puh. (013) 2663 311

Joko sinä saat
vakuutusyhtiöstäsi
viiden tähden
laskuja?

Kodin ja perheen
vakuutukset

Euro ****

On mukava saada lasku, jota ei tarvitsekaan maksaa.
Yhä useammat asiakkaamme maksavat esimerkiksi
kotivakuutuksensa pankkiasiointistaan saamallaan
OP-bonuksilla. Sitä kutsutaan keskittäjän eduksi.
Tutustu osoitteessa op.fi/bonus tai tule käymään.

Etua elämään. OP-Pohjolasta.

Pohjois-Karjalan
Osuuspankki



**Malja
isänmaalle!**